

Žihpolje: otrokom črtali slovenski pouk

Ker je ravnateljica ljudske šole na Žihpoljah ga. Sitter morala v začetku januarja v bolnišnico, je njena namestnica ga. Rebernig sporočila okrajnemu šolskemu svetu, da je prevzela zastopstvo, ki ga je organizirala tako, da je bil črtan pouk slovenščine.

Nadzornik Scheibl, ki je pristojen za ljudsko šolo na Žihpoljah, je ta predlog podpisal. Črtanje slovenskega pouka v drugem razredu je seveda razburilo starše in nadzornika Franca Wiegeleja, saj naj bi ta ureditev veljala za šest do osem tednov.

Stran 6

XV. Tischlerjeva nagrada slovenskemu združništvu

v ponedeljek,
24. januarja 1994,
ob 19. uri

v Tischlerjevi dvorani
Slomškovega doma
v Celovcu,
10.-Oktober-Straße 25

NSKS in KKZ podelujeta ZVEZI SLOVENSkih ZADRUG letošnjo Tischlerjevo nagrado kot priznanje za njene uspehe pri razvijanju slovenskega združništva na Koroškem in pri uveljavljanju na področjih sodobnega gospodarstva ter za zasluge pri krepitvi gospodarske osnove in ohranitvi samobitnosti slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

Številka 3 Letnik 46 Cena 10,— šil. (25,— SIT)
petek, 21. januar 1994

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Podporne izjave za EL: šikane občinskih oblasti. Tudi ob letošnjih deželnozborskih volitvah je kandidatura EL nasprotnikom koroških Slovencev trn v peti. Doslej smo zvedeli za dva primera, ko so pristojni občinski uradniki skušali z napačnimi informacijami preprečiti oddajo podpornih izjav za EL. Rekli so, da je rok že potekel, čeprav je možno podpisati podporno izjavo na občini do 11. februarja, ki je zadnji rok za vložitev vililnih predlogov za okrožja. Proti tem šikanam je protestirala tudi državna poslanka Zelenih Stoisitseva.

NA POVABILO KKZ:

1200 šolarjev videlo Malo čarovnico

Okrog 1200 slovenskih otrok je te dni navdušil ansambel lutkovnega gledališča iz Maribora z razkošno uprizoritvijo zgodbe o simpatični mali čarovnici. Krščanska kulturna zveza je namreč povabila otroke vseh dvojezičnih šol južne Koroške, da so si ogledali v Št. Jakobu, v Celovcu in v Št. Primožu pravljico lutkovno predstavo o dobri čarovnici Mikulki.

Beri stran 13

JANKO KULMESCH

KOMENTAR

Vindišarske izjave — s konsekvencami?

(Na trak posnete) besede dr. Marjana Sturma v Tinjah („Slovenskih Korošcev ni“, „Na Koroškem obstaja samo ena ljudska kultura“) zvenijo za marsikoga neverjetno, vendar niso nove. Že pred leti je predsednik ZSO izrazil željo, da bi rad premagal narodno pripadnost in zato napravil iz koroškega Slovence nekega Alpejadranca. V tem sklopu je treba tudi razumeti njegovo stališče, češ da je vprašanje koroških Slovencev zgolj jezikovnega značaja.

Ravno zato, ker Sturmovo zanikanje slovenskih Korošcev ni novo, je tembolj umestno vprašanje: kako dolgo bo slovenski narod še — posredno ali neposredno, hote ali nehoti — podpiral tako politiko? Saj ne more biti njegov cilj neko „napredno“ vindišarstvo oz. asimilacija, ko pa dobro ve, da je največja skrb njegovih zamejskih delov, kako to asimilacijo ustaviti.

Imam občutek, da prevladuje mlačnost. Celotna Zveza koroških partizanov se je odpovedala svoji narodno-borčevski tradiciji. Doslej je propagirala OF kot narodnoosvobodilno silo, „katere idealom moramo ostati do konca zvesti“. Na Sturmovo vindišarske izjave bi morala zato odločno reagirati in vsaj zagroziti s primernimi konsekvencami. Dejansko se — kljub jasnemu priznavanju predsednika Janeza Wutteja-Luca k narodni skupnosti — podreja taborski disciplini.

Kot pluralistična družba smo koroški Slovenci različnih nazorov in se opredeljujemo za različne politične stranke. To je normalno in legitimno.

Toda tokrat gre za obstoj narodne skupnosti. Biti si enoten vsaj v tem, da smo in živimo, o tem pravzaprav sploh ne bi smeli razpravljati. V tem vprašanju nihče ne bi smel dopuščati neenotnosti.

Kdor jo kljub temu dopušča, ta odgovarja tudi za njene posledice.

Po Sturmovi tinjski izjavi, da ni koroških Slovencev:

„Upam, da bo ZSO reagirala in ukrepala“

„Slovenskih Korošcev ni. Obstaja samo južnokoroško ali koroško prebivalstvo; eni govorijo en jezik, drugi dva. Vsi pa smo si zaradi življenjskih razmer identični.“ Tako dr. Marjan Sturm prejšnji teden v Tinjah. Zanikanje slovenske narodne skupnosti na Koroškem s strani predsednika ene njenih osrednjih organizacij — kaj pravijo o tem drugi narodnopolitični aktivisti?

JOŽE KOPEINIG, rektor Doma v Tinjah in predsednik celovške Mohorjeve:

Zavedanje lastne nezamenljive narodne, jezikovne in kulturne identitete ne pomeni omejevanje ali zanikanje identitete drugega.

A le kdor zavestno in z ljubeznijo goji lastno duhovno izročilo, bo prav cenil kulturo drugega.

Tudi narava nas preseneča z neizčrpnim bogastvom, s pestrostjo, barvitostjo in razsipnostjo tako v živalskem svetu kakor tudi v prirodi.

A sončnica se vendar razli-

kuje od vrtnice, lipa od doka, volk od ovce.

Vsakdo ima sicer pravico, da samega sebe narodno razbarva, ča misli, da bo tako prispeval k sožitju. A vprašam se: k sožitju koga ali česa? Za sožitje so potrebne razlike, so potrebne identitete razmejitve, ki pa niso tudi že človeške razmejitve. Kaj pa, če bi se Slovenci in Nemci na Koroškem razlikovali tudi po rasnem tipu, ali bi tedaj tudi govorili, da smo vsi skupaj samo Korošci, ki pač govori mo dva jezika?

Rešitve tako ne vidim v zbrisovanju razlik, temveč v

dobri volji, da se naučimo razlike spoštovati in z njimi dobro koeksistirati . . .

Dr. MARKO DUMPELNIK:

Sturmovi izjavi sem bil sam priča. To so naravnost katastrofalne besede predsednika slovenske osrednje organizacije. Sprašujem se, kako more biti sploh še predsednik, saj se njegova organizacija še vedno imenuje Zveza slovenskih organizacij. Po mojem presojanju je hotel v Tinjah prepričati navzoče vindišarje o multikulturalnosti, kar pa mu ni uspelo.

JANEZ STERGAR, Institut za narodnostna vprašanja v Ljubljani:

Kot človeku, ki redno in tudi poklicno spremlja položaj koroških Slovencev, se mi zdi ta izjava neverjetna. Skeptični raziskovalec bi seveda želel izvedeti celoten kontekst izjave. O tem, da na Koroškem žive prebivalci z jasno slovensko narodno zavestjo, pa najbrž res ne more biti dvoma.

Podžupan JOŽE PARTL, predsednik Zveze slovenskih izseljencev:

Predpostavljam, da je Sturmova izjava korektno citirana. Sicer take izjave morem pričakovati od nekoga, ki rad filozofira. Vrsto vindišarstva smo že vedno imeli na Koroškem. Če pa pride od osrednje organizacije, potem to demoralizira bazo. Na drugi strani pa tudi drži, da smo pomešani. Vendar mora biti namen osrednje organizacije, da utrjuje

Drž. sekretar dr. Peter Vencelj:

„Taka politika ne pelje nikamor!“

Omejevanje narodnostnega vprašanja samo na jezik, tega nikakor ne morem sprejeti. Če ima jezik samo še vlogo komunikacijskega sredstva, se za Slovence tostran in onstran meje prej ali slej zastavlja vprašanje: zakaj sploh še govorita v jeziku majhnega naroda in zakaj ne komunicirata v jeziku večine? Taka politika ne pelje nikamor in ne more ostati brez posledic. Treba bo o tem razpravljati tudi v zunanjepolitičnem odboru slovenskega državnega zbora.

narodno zavest, in ne narobe.

JANEZ WUTTE-LUC, predsednik Zveze koroških partizanov:

Narodne zavesti ne smemo za-

nemarjati, ker je šele na tej osnovi možno, da pride do uspešnega sodelovanja med narodi, ki živijo v prostoru Alpe-Jadran. Zato moramo pospeševati in obdržati narodnost. Drugim narodom se moremo odpreti le takrat, če smo sami narodno zavedni.

LENART KATZ, predsednik Katoliškega prosvetnega društva „Drava“ Zvabek:

Če drži, kar piše v Našem tedniku, mora dr. Sturm takoj odstopiti. Nekdo, ki ne ve, kaj, koga in zakaj ga zastopa, nima več prostora na tako pomembnem mestu, kakršno je mesto predsednika ZSO ali sosveta. Očitno mu manjka samozavest, zato pa ne more voditi ljudstva. Pričakujem, da bo ZSO na to njegovo izjavo reagirala in v mojem smislu ukrepala, če se še ima za zastopnico koroških Slovencev. Nezaupnico pa bi mu morali dati tudi zastopniki Slovencev v sosvetu.

Jerebov Nuža

Sem pa čul zdaj ta slednje dni, da je zatrobil predsednik, oprostite, führer svobodnjaške stranke Jörg Haider, ki bi najrajši postal koroški deželni glavar pa avstrijski zvezni kancler pa morda še kaj višjega, da bojo v nedeljo, 13. marca, zvečer po Koroškem plapolale plave zastave svobode.

Lepo, lepo. Jaz koj upam, da ne bo dal čez vhodna vrata na Koroško potegniti napisa „Anständige Beschäftigungs-politik macht frei!“, po naše: Poštena zaposlitvena politika osvobaja!

Skupno zastopstvo: korak naprej

Skupen korak naprej so naredile slovenske organizacije, ki so v sredo, 19. januarja 1994, na povabilo Iniciative za skupno demokratično zastopstvo in pod njenim vodstvom (kom. svetnik Franc Rutar) razpravljale o vprašanju skupnega zastopstva koroških Slovencev, za katerega se je kot znano v temeljnem glasovanju lani novembra izrekla prepričljiva večina vseh slovenskih odbornikov. Vsi v razpravi udeleženi so poudarili svojo pripravljenost za skupno reševanje vprašanja in pogovore zaključili s temle konkretnim dogovorom:

Vse organizacije, ki sodelujejo v pogovorih, dobijo v preučitev zakonske osnutke o ureditvi javnopravnega zastopstva, izdelane od pravnikov v smislu predstav inicatorjev takega zastopstva. Osrednje organizacije si bodo skupno z Iniciativo prizadevale za pogovor na uradu zveznega kanclerja o konceptih, ki so jih menda tam razvili za ustrežnejšo ureditev manjšinskega zastopstva. Po štirih tednih pa naj bi prišlo do ponovnih pogovorov organizacij, da

ocenijo pridobljene informacije in se domeni za nadaljnje postopanje.

Zastopnike organizacij je Iniciativa v sredo seznanila tudi z vsebino pisma deželnega glavarja dr. Zernatta, ki je ravnatelj deželnega urada že naročil, da naj v pogovorih z zvezno ustavno službo razjasni pristojnosti zveze in dežele glede možnega sklepanja o demokratičnem zastopstvu koroških Slovencev. Pri tem naj bi se obravnavalo tudi vprašanje financiranja takega zastopstva.

Pri pogovorih na povabilo Iniciative so bile zastopane tele organizacije: Narodni svet koroških Slovencev, Zveza slovenskih organizacij, Enotna lista, Delovna skupnost „Avstrijske narodnosti v SPÖ“, Skupnost južnokoroških kmetov, Krščanska kulturna zveza, Slovenska prosvetna zveza, Mohorjeva družba, Slovenska gospodarska zveza, kluba slovenskih študentov in študentk na Koroškem in v Gradcu ter Koroška dijaška zveza. Iniciativo sta zastopala kom. svet. Franc Rutar in Marija Wakounig.

Žabaram suavenje — mornuam suaveju — marnvam suavenje ali „vindiš“?

Objektivni kriteriji kot jezik in kultura so dali prepoznati, da so Slovenci. Za jezikoslovce so bili in so še Slovenci, le politikanti so jih imenovali „vindišarje“.

Približno tako je univ. prof. dr. Andrej Moritsch, vodja novo ustanovljene učne stolice Instituta zgodovine južne in jugovzhodne zgodovine na celovski univerzi v predavanju „Das Windische - eine nationale Hilfsideologie“ (Vindiš - nacionalna pomožna ideologija) ovrgel teorijo, po kateri naj bi bili „vindišarji“ posebna narodnost, ki jo je Theodor Veiter nesrečno zmotno označil „plavajoča narodnost“ (schwebendes Volkstum).

Medtem ko so se razprave o „vindišarstvu“ še pred nekaj leti, recimo l. 1988 (50 let od „Anschlußa“) ali 1990 (70 let od plebiscita) kar precej razvnele, saj so z njimi zadnje čase le blatili ljudi, ki slovenske (dialektalne) materinščine niso zatajili, pojem zdaj končno izginja v ropotarnico zgodovine, kamor edinole spada. Politični cilj, namreč olajšati odločitev nihajočih Slovencev, da

glasujejo za Avstrijo, z intencijo nemškutarjev, da hkrati s tem zavrnejo slovanstvo in se izrečejo za germanstvo, je bil dosežen. Samo da intencija nemškutarjev nikakor ni bila merodajna, kljub temu so ti izid plebiscita šteli v največji meri sebi v dobro. Populističnim politikom je bilo seveda vseeno, kako ujeti ljudstvo. Prav gotovo se je večina politikov zavedala resničnih vzrokov, ki so narekovali ljudem, kako glasovati. Glasujočim Slovincem pač tedaj ni bilo mar, da postanejo „vindišarji“, če je s tem zagotovljeno življenje po doslejšnjih tirih in na isti ravni, da se le ne poslabša. Danes ne bi bilo drugače! Kdo bi se izpostavil negotovim in neznanim življenjskim razmeram, ki so lahko, kakor se je leta po plebiscitu v Jugoslaviji pokazalo, slabše.

Zoper koroške Slovence je bila teorija „vindišarstva“ hud udarec.

Spoznalo se je to šele pozneje pri naslednji generaciji, ki dandanes ne ve prav, kam naj se prišteva, ali k Nemcem ali k Slovincem. Pri Slovincih se to pozna še kako danes, ko jih je stalno kljubovanje in namerno tiščanje nemškutarjev, da se naj že priznajo za Nemce, privedlo do odpora zoper vsakršno priznavanje. V „etnostres“ prav gotovo niso prišli sami od sebe. In s tem je nemškonacionalni krog dosegel naslednjo zmago.

Plebiscit, kakor je omenil dr. Moritsch, ni bil začetek raznarodovanja. Viharna propaganda okoli tega dogodka pa je koroške Slovence spravila v narodno dilemo. In ta razcepjenost, ki jo mnogi doživljajo v sebi, bo trajala, dokler starši svojim otrokom ne bodo nehali vcepeljati to nesrečno podpihovno in sleparsko skovanko, ampak rekli, da je njihova materinščina slovenščina (slovensko narečje) ne pa „vindiš“. Ljudje iz Labotske doline tudi ne govorijo knjižne nemščine, ampak labotsko narečje, ki pa zaradi tega ni nič manj nemško.

Dr. Moritsch je kot „prizadeti“,

ker s pojmom v družini soočen, pokazal, kako lahko trezno obracunamo z zmotno teorijo. Narodno mu je uspelo z dokazi osvetliti namernost, s katero so nemški duhovi vtepli ljudem ta pojem. Tedanje ljudstvo, ki se je verjetno dobro zavedalo, kje ima korenine, jim ni šlo na limanice; v ospredju je bila zagotovitev normalnih življenjskih razmer, veliko manj politični in narodni pomisleki. Razcepjenost se je vtihotapila z osveščanjem in razmišljanjem o tem pojmu.

Na tem mestu ne pridemo mimo tega, da je slovenska inteligenca tedanjega časa nadvse nesrečno ravnala s tistimi Slovenci, ki so glasovali za Avstrijo. Namesto da bi na vse kriplje skušala ljudem odvzeti manjvrednostni kompleks in „vindišarje“ brez pomislekov in predsodkov prištela k „normalnim“ (ne nemštvu izrecno naklonjenim) Slovincem, jih je na milo in nemilo prepustila usodi ter jim vrhu tega tako rekoč prilepila na prsi biletko: Narodni odpadnik, nemčurski nebodigatreba, poberi

Dr. Moritsch je kot „prizadeti“,
Dalje na strani 6

Naš tednik: Si zadovoljen z letom 1993?

Nužje Tolmajer: Nasplošno da, predvsem tudi zaradi številnih uspehov naših društev. Veseli me, da sta bivši učenec Glasbene šole Kristijan Filipič in Tone Kernjak bila sprejeta v salzburški Mozarteum. MePZ „Gallus“ in MePZ „Srce“ sta se izkazala s kantato „Reke mojega življenja“, ki jo je uglasbil prof. Jože Ropitz in ki predstavlja eno največjih del izpod peresa koroško slovenskih skladateljev. Napredovali so naši zbori, mdr. selski mešani zbor pod vodstvom mladega Romana Verdela; ni se bal naštudirati zahtevne Haydnove maše in Slovenskega božiča. Rad pa bi tudi omenil turnejo globaške „Pece“ po ZDA in šentviške „Danice“ v Ukrajini.

In na gledališkem področju?

Lanski seminar v Fiesi je obiskalo rekordno število mladih skupin (devet) in gledališčnikov (nad 90). Z veseljem lahko ugotavljam, da se načrtno delo gledaliških in lutkovnih skupin obrestuje. O tem pričajo mdr. predstave ob 15-letnici šmihelskih lutkarjev, „Hlapci“ (Gledališče ob Dravi) in „Vklenjeni Prometej“ (Društvo za razvoj samostojnega gledališča skupno z Višjo šolo za gospodarske poklice v Št. Petru).

S čim si manj zadovoljen?

Z izobraževalno dejavnostjo. Društva in centrala bi morali posredovati več ponudb. Prav tako se zanemarjajo obrobni kraji,

„Društveniki si želijo čim večjo skupnost“

Tajnik Krščanske kulturne zveze Nužje Tolmajer o kulturni bilanci 1993, načrtih za leto 1994, pomanjkljivostih glede sodelovanja s Slovenijo ter o vprašanju, ali se bo tudi v kulturi razpravljalo o skupni organizaciji.

Pogovor pripravil Janko Kulmesch

predvsem Zilja. Tu bi pričakoval tudi iz teh krajev več iniciativ.

Načrtujete za leto 1994 nove projekte?

Omenil bi predvsem naslednje:

- Ker smo v letu družine, smo se odločili za več izobraževalnih ponudb. Obsegale bodo različna področja, od jezikovnega pa do strokovnih. Nagovoriti hočemo — skupno z družinskim referatom pri KDO in mesečnikom „Družina in dom“ — mlade družine.

- Spet bomo priredili Jezikovne počitnice v Novem mestu, Teden mladih umetnikov na Rebrci in predstave za dvojezične šole ter se še bolj posvetili mladim gledališčnikom. Letos je tudi 20-letnica organiziranega lutkarstva in mladinskega gledališča na Koroškem. 26. maja bomo v mestnem gledališču uprizorili koroške pravljice: „Sonček, kje si?“ (režija: Tine in Breda Varl, glasba:

Roman Verdel, igrali bodo bivši lutkarji in mladi gledališčniki). Hkrati nas je mesto Celovec povabilo na tradicionalno prireditev „Kinderszene“ („Otroška scena“) v mestnem gledališču; organizacijo za dvojezične otroke ljudskih, glavnih in srednjih šol bo prevzela KKZ.

Slišali smo, da naj bi narodopisni inštitut „Urban Jarnik“ postal samostojno društvo.

Kot sekcija KKZ obstaja inštitut „Urban Jarnik“ (sedaj ga vodi dr. Herta Maurer-Lausegger) tri leta, spomladi pa bo postal samostojno društvo. Glavnopoklicno bo inštitut vodila Martina Piko, ki bo skušala pritegniti k sodelovanju vrsto mladih sodelavcev. Zanimanje za narodopisje je pri naših ljudeh zelo veliko, in to ne samo pri starejših, temveč predvsem tudi pri mladih. To se je videlo npr. ob 800-letnici Vogrč, ko so mladi Vogrjani pripravili bogato razstavo starih predmetov.

Z zbiranjem narodopisnega gradiva se ukvarja tudi SPZ. Zakaj ta dvotirnost?

KKZ je že pred več kot 10 leti začela z zapisovanjem, ohranjanjem in publiciranjem narodopisnega gradiva. Začeli smo s tem delom po sili razmer; nobena koroška ustanova se ni hotela s tem sistematično ukvarjati. Tudi Slovenski znanstveni inštitut nima tega v svojem delovnem programu.

Naš cilj je zbirati duhovno kultur-

Časi, ko so Slovenci obiskovali slovenske prireditve zaradi neke „narodne dolžnosti“, so dokončno minili.

Nužje Tolmajer

Spet bomo priredili Jezikovne počitnice v Novem mestu, Teden mladih umetnikov na Rebrci in predstave za dvojezične šole ter se še bolj posvetili mladim gledališčnikom.

Nužje Tolmajer

no dediščino koroških Slovencev (ljudske pesmi, hišna in ledinska imena, noše, ...). Hočemo, da ostane narodno blago na Koroškem, da se vrne ljudstvu v obliki publikacij in da se po možnosti obnovi, npr. v okviru vaških večerov ali praznikov.

SPZ se je hvala Bogu pred leti (in po nekaterih kritičnih časopisnih prispevkih Franca Kattniga) odločila, da da strokovno restavrirati predmete, ki so jih v petdesetih letih zbirali po vsej južni Koroški ljubljanski študentje etnologije. Ti predmeti so bili dolga leta zanemarjeni v bivšem Narodnem domu v Žitari vasi. Nato so jih prenesli v bivšo kmetijsko šolo v Podravljah, kjer so jih tudi restavrirali.

Pogosto-krat se sliši, da je že preveč kulturnih prireditvev in da se zato ni treba čuditi, če prireditve niso vedno dobro obiskane.

Opazam, da je trenutno vzdušje v Sloveniji glede zamejskih Slovencev mlačno.

Nužej Tolmajer

Ponudba društev je pestra. koroški Slovenci imajo večjo izbiro. Zato se ne more pričakovati, da bo dvorana vedno nabito polna. Treba pa se je seveda zavedati: časi, ko so Slovenci obiskovali slovenske prireditve zaradi neke „narodne dolžnosti“, so dokončno minili.

Je kulturno sodelovanje z društvi v Sloveniji zadovoljivo?

Ne. Vedno smo zagovarjali intenzivno sodelovanje na vseh področjih, od poklicnega gledališča pa do sodelovanja med lokalnimi društvi tostran in onstran meje. Vsako naše društvo bi moralo imeti redne stike s kakšnim društvom v Sloveniji.

Zakaj sodelovanje ne funkcionira tako, kakor bi moralo?

Pred leti je bolje funkcioniralo, najbrž zato, ker je tedanjemu političnemu režimu tudi koristilo. Sedaj v demokraciji — ki jo zelo pozdravljam — primanjkujejo za slovensko-slovensko kulturno izmenjavo finančna sredstva. Mnogo kulturnih društev v Sloveniji si niti prevoza ne more financirati. Samokritično pa moramo priznati, da tudi naša društva ne izkoristijo vseh možnosti za sodelovanje.

In kako funkcionira sodelovanje na uradni ravni?

KKZ je leta 1969 od Slovenije prvič zahtevala, da nas prizna kot enakopravnega partnerja. Uspelo nam je uveljaviti se — v prvi vrsti zato, ker smo dosledno delali in ker so nam stali ob strani strokovni delavci, kot npr. Tine in Breda Varl, Franci Končan ter Saša Kump in Marjan Belina. Ko je prišlo v Slovenijo do demokracije, smo upali, da se bo kulturno sodelovanje med uradno Slovenijo in koroškimi Slovenci zboljšalo. Žal ni tako. V nekaterih primerih je sodelovanje celo nazadovalo. Npr. ni več kulturnih dni v Mariboru in Ljubljani. Gotovo so tega krive težke gospodarske razmere, vendar ne samo te. Opazam, da je trenutno vzdušje v Sloveniji glede zamejskih Slovencev mlačno. Zato bo tudi od nas odvisno, ali bo uspelo premagati to mlačnost.

Vaši trenutni odnosi do SPZ?

Bili so že boljši. Vzrok je treba videti v splošni politični disharmoniji, kar ne koristi nobeni osrednji kulturni organizaciji.

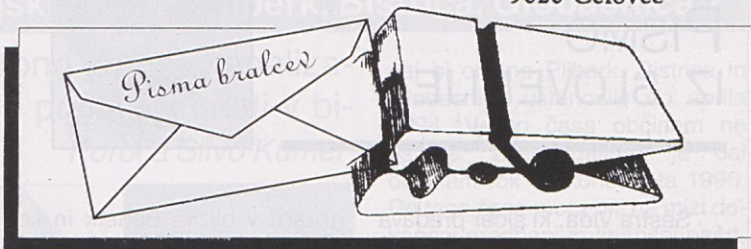
V politiki se razpravlja o skupni organizaciji. Bo tudi v kulturi prišlo do podobnega razvoja?

Kot demokrati moramo temeljno glasovanje vzeti resno. Krščanska kulturna zveza je bila tudi v Inicativnem odboru za skupno demokratično zastopstvo. Glasovanje je pokazalo, da si društveniki v pretežni meri želijo čim večjo skupnost. Namen temeljnega glasovanja pa ni bil, da se osrednji kulturni organizaciji Krščanska kulturna zveza in Slovenska prosvetna zveza razpustita. O skupni kulturni organizaciji je že bivši predsednik Slovenske prosvetne zveze Tomaž Ogris razmišljal, vendar ni uspel. Sem pa osebno prepričan, da se proces demokratizacije med koroškimi Slovenci ne bo ustavil. Za organizirano kulturno delovanje to pomeni, da bomo morali iskati čimveč skupnih poti v smislu učinkovitejšega delovanja za slovensko narodno skupnost.

Hvala za pogovor.

... pisma bralcev ...

P.n.
Naš tednik
10. Oktoberstr. 25/III
9020 Celovec

Spoštovano uredništvo!

Dovolite mi, da pojasnim nekaj svojih izjav, ki ste jih samovoljno izbrali iz pogovora z Mladino, ki je bil tam objavljen ravno pred enim letom, dne 19. 1. 1993 (in ne 1994!). Tudi Mladini sem že tedaj poslal pismo, ki je bilo objavljeno v naslednji številki. Tam sem povedal

1. o celibatu: „Prepričan sem, da vprašanje celibata, ki ste ga tako močno poudarili, ni ključnega pomena ne za poslanstvo večine katoliških duhovnikov ne za življenje in delovanje krščanskih občestev, še manj pa za tiste, ki iščejo smisel in trajne vrednote za svoje življenje v krščanski veri. Vztrajam pa pri mnenju, da je za katoliško Cerkev pomembnejše omogočanje praznovanja evharistije, ki je po koncilu „vrhunec in vir“ Cerkve, kakor pa nujna povezava duhovniškega poklica — saj duhovnik edini sme voditi sv. mašo — s celibatom.“

2. o splavu: „Splav pa nikakor ne more postati stvar proste izbire. Naš Bog je Bog, ki nam je podaril življenje in ki je s človekoljubnim delovanjem svojega Sina Jezusa še poudaril, kako važno mu je človekovo življenje. Kot duhovnik bom seveda v vsakem primeru skušal razlagati prepričanje, da mi ni dano na izbiro, ali sprejemem enkrat spočeto življenje ali ne. Seveda pa nimam možnosti in tudi ne pravice, da bi koga prisilil k odločitvi v smislu krščanske opcije.“

3. Glede uradnih odnosov s Cerkvijo v Sloveniji smem z veseljem poročati, da smo jih v preteklem letu močno izgradili; med drugim sem osebno vabljen k vsem sejama medškofijskega pastoralnega odbora slovenskih škofij. Treba pa je tudi dopolniti, da smo bili na prijateljski ravni že vedno globoko povezani s slovensko Cerkvijo in da smo npr. na misijonskem področju ali pa pri projektih kakor „Slavimo Gospoda“ tudi že doslej tesno sodelovali.

4. K izjavam o nedeljski maši pa bi le rad razložil njihovo ozadje, da bodo razumljiveše: v treh letih študija na Dunaju sem privabil kar lepo število študentov k tedenskemu praznovanju svete maše in skupaj z njimi ugotovil, da nas je evharistija med seboj povezala v prijateljski krog, torej v Cerkev v najlepšem pomenu. Priznam tudi, da sem se pri nekaterih čutil, da jih ni bilo mogoče nagovoriti; dobil sem pa vtis, da so doma hodili zaradi staršev k nedeljski maši in so se te dolžnosti v novem položaju takoj otrešli. Med njimi so bili otroci staršev, ki so se zdaj nad mojimi izjavami najbolj hudovali; namesto da bi drug drugega dolžili za odsotnost mladih v Cerkvi, bi si želeli, da bi skupno skušali graditi v naši Cerkvi skupnost, v kateri se bodo naši mladi dobro počutili in v njej odkrili tudi evharistijo kot „vrhunec in vir“ Cerkve.

dr. Jože Marketz

Komu je (bo) odklenkalo?

Bojkot ZSO in socialdemokratov ni uspel ...

Število glasovalnih upravičencev (pozvanih) 1110! Z „DA“ se jih je izreklo 659, koliko odstotkov pa je to, dragi „demokrati“? Takšne izračune, kot nam jih servira NT (št. 45, 3. 12. 1993), pa sem že „prevečbarti“ doživel.

Res je namreč samo to, da se je za „demokratično skupno zastopstvo“ izreklo pičlih 59,37 % povprašanih funkcionarjev. Vsa druga telovadba z odstotki je čisto manipuliranje in prikazovanje lažnega uspeha in s tem zavajanje javnega mnenja v koroški slovenski javnosti.

59,37 odstotkov DA-glasov naj bi bila torej kompetentna večina. Če bi tako povpraševanje izvedle koroške večinske stranke ali organizacije, bi Slovenci seveda takoj protestirali (Dalje na strani 17)

VIDA PETROVČIČ

PISMO IZ SLOVENIJE

Sestra Vida, ki sicer predava psihologijo, didaktiko, pedagogiko in versko vzgojo v zasebni šoli v Torinu, je prišla lani poleti v Slovenijo povsem slučajno, na študijski dopust. V njeni rodni razkriški fari jo je, tudi zaradi napetih odnosov med Slovenijo in Hrvaško, čakalo neljubo presenečenje. Verski obredi in verouk v tem slovenskem kraju namreč potekajo v hrvaščini, ker Vatikan cerkvenih mej še ni uskladil z državimi. Vida Žabot je na lastno pest, vendar v skladu s kon-

gruaru v bližini Benetk in kot psihologinja delala v svetovalnem centru. Potem je bila premeščena v Ligurijo. Predavala je psihologijo, didaktiko, pedagogiko in versko vzgojo. Po dveh letih je zaprosila za leto počitnic v Sloveniji. In zdaj se za anonimnost samostanskih zidov vrača kot naša Vida, naša Slovenka leta.

Njena mati Julijana, ki je skupaj z ostalimi sorodniki in Razkrižani prisostvovala svečani prireditvi v ljubljanskem

hotelu Bellevue, je Vidina največja prijateljica. Sestra Vida bi, če bi sama o tem odločala, prav njej podelila častni naslov. Tako pa jo je, močno pred ostalimi kandidatkami, za žensko leta izbralo 2840 glasovnic bralcev in bralk. Vsi v en glas so ljudje v številnih novinarskih anketah ugotavljali, da prinaša sestra Vida, morda tudi zato, ker sicer ne živi v Sloveniji, ampak v daljnem italijanskem Torinu, v slovenske loge nov veter sprave, prijateljstva in ljubezni. Ta izjemna redovnica je namreč pokončna in močno poduhovljena ženska, ki ve, kaj hoče in ki predvsem verjame v ljubezen. Na zahodu, kjer so preplavljeni z novimi duhovnimi gibanji, bi jo prav gotovo prej kot v rodni Sloveniji, spoznali za glasnico New Age gibanja.

Morda je bil tudi njenemu

VIDA ŽABOT — SLOVENKA LETA 1993

Z močno premočjo je zmagala salezijanska sestra Vida Žabot iz slovenske vasi Razkrižje na meji s Hrvaško. Lansko poletje je namreč Vida Žabot odigrala vlogo nekakšnega modernega Martina Kačurja v Sloveniji.

cilskimi usmeritvami, da naj Cerkev svoje delo opravlja v materinem jeziku, poučevala slovenske otroke v Razkrižju verouk v slovenščini in si s tem nakopala težave na eni strani in odobravanje na drugi.

Vida Žabot je bila rojena 24. junija 1956 leta v številčni družini. Že v tretjem letniku Poljanske gimnazije v Ljubljani je zaprosila za vstop v salezijansko družbo in potem kot kandidatka za salezijansko sestro končala gimnazijo. Po maturi je šla za dve leti na Bled v noviciat in tam naredila prve zaobljube. Ker pri nas razmere še niso bile zrele za njeno vzgojno delo z otroki in mladino tako kot so danes, so jo poslali v Torino, kjer je začela Studij vzgojnih znanosti. Po drugem letniku so jo usmerili na pedagogiko in napotili v Rim. Tam je opravila dveletno podiplomsko specializacijo iz eksperimentalne psihologije. Skoraj deset let je predavala na srednji in visoki šoli v Porto-

stanu ne preveč običajen način karizmatičnega obnašanja in nastopanja razlog, da se častne podelitve naslova, ki ga je organizirala revija Jana, ni udeležil noben predstavnik Cerkev.

Kakorkoli že, kaže, da so najbližje resnici tisti, ki pravijo, da se je zgodil fenomen Vide Žabot nekoliko pred časom. Šele prihodnost jo bo, brez politikov, ki so se tokrat hiteli fotografirati ob njej, najbrž v nekakšen dokaz, da so tudi sami znanilci demokratičnih sprememb, uvrstila v tisto mesto v slovenski demokraciji, ki si ga bo uspela, zdaj ko jo poznamo in imamo radi, izboriti tudi v vnaprej. Vidino znanje in ljubezen bi doma še kako potrebovali, tako kot duhovno bogastvo premnogih Slovencev, ki jih je takšna ali drugačna enostranskost domovine pregnala na tuje. Da bi se le vse, po tujini hrepeneče lepe Vide, nekoč vrnile domov, in da v prihodnje ne bi več odhajale!

Žihpolje...

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ogorčen nad tem dejstvom je bil tudi vodja manjšinskošolskega oddelka inšpektor Franc Wiegele, ki je označil odločitev Rebernigove kot katastrofalno. V pogovoru za Naš tednik je Wiegele povedal, da je prišel na šolo slučajno in je tam moral ugotoviti, da je bil slovenski pouk že cel teden črtan. Še posebej ogorčen pa je Wiegele nad dejstvom, da je nadzornik Scheibl podpisal ta predlog, čeprav organizatorično ni problem rešiti to vprašanje, saj poučujeta na tej šoli še dvojezični učiteljici Urbajs in Melcher.

Inšpektor Wiegele je za Naš tednik dejal, da te odločitve nikakor ni pripravljen vzeti na znanje. Zato je takoj po obisku ljudske šole na Žihpoljah pisno pozval nadzornika Scheibla, naj takoj uradi zadevo v smislu manjšinskošolskega zakona, po katerem imajo prijavljeni otroci nujno pravico do dvojezičnega pouka.

...svaveje ali vindiš

(Nadaljevanje s 3. strani)

se k nemški drhali! Prizadeti so bili kajpada ogorčeni, ker se je večini storila krivica. Reakcija na „vindišarstvo“ je bila zgrešena, da bolj ne gre. Morda bi bilo pametneje počakati, da čez plebiscit zrasede obloga trave, ne pa se hudovati in glavo vtikati v pesek, češ, izdali so nas naši ljudje. Politična pogajanja so bila nato dosti težja, saj so bili tudi zmernejši deželni politiki jezni na močno propagando Slovencev proti Avstriji in se iz trme (kolikor za tem ni bilo pritiska) niso držali prejšnjih obljub.

Dezaster je bil za nekatere narodne idealiste dvojen. Izguba pri plebiscitu in pri pogajanjih. Z narodnega vidika so Slovenci zapustili koroško politično sceno z dvema modrima očesoma, vendar z nje niso izginili.

Zginja pa teorija „vindišarstva“, ki je koroškim Slovincem odmerila visok davek. Medtem ko jih je na začetku 20. stol še nekako 50 000 priznalo, da govorijo „vindiš“, jih je pri doslej zadnjem štetju bilo le še nekaj nad 850. Govorijo zopet „suavenje“ „suaveju“ ali pa že nemško?

DOBRLA VAS

Družina z dvainpolletnim otrokom išče 2x tedensko gospodinjno. Plača po dogovoru. Tel. 0 42 36 / 21 92, 0663 / 84 12 63

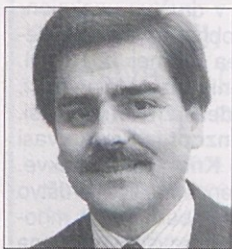
Je projekt velekanal splaval po Dravi?

Bodo Bistričani preprečili skupni kanalizacijski projekt Pliberk, Bistrica, Globasnica ?

Občine Pliberk, Bistrica in Globasnica naj bi skupno gradile kanalizacijo. Odpor proti skupnemu veleprojektu pa se je pričel formirati v bistriškem občinskem svetu.

Poroča Silvo Kumer

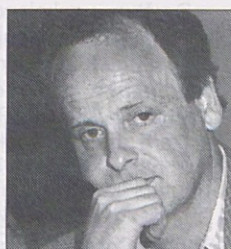
Prvotno je nastopal proti kanalizacijskemu projektu le mandatar JUL **Pepej Pototschnig**, ki se je v slogu Don Qihota zavzemal za decentralne biološke čistilne naprave. Skorajda nepričakovano je dobil v zadnjih tednih nekaj novih zaveznikov iz drugih frakcij. Tako ga podpirata tudi inž. **Fric Flödl** in **Heinz Pernet** (oba VP), pogovore je vodil tudi s frakcijskim vodjem EL **Andrejem Wakounigom**, ki zahteva od deželnega zbora spremembo zakona, da bodo dovoljene tudi majhne biološke čistilne naprave.

„Sem za majhne čistilne naprave, ker ljudje velekanala ne bodo mogli plačati“
ANDREJ WAKOUNIG
(EL Bistrica)

„V naši frakciji resno razmišljamo o tem, da bi glasovali za biološke čistilnice.“
HEINZ PERNAT
(VP Bistrica)

„Upam, da mi bo uspelo preprečiti velekanal Pliberk-Bistrica-Globasnica!“
PEPEJ POTOTSCHNIG
(JUL Bistrica)

Referent za vodno oskrbo podžupan **Jože Partl**, ki ima v svoji kompetenci tudi kanalizacijo, je kritiziral zakon, ki predvideva, da mora vsaka vas s 50 stanovanjskimi enotami biti priključena na kanalizacijsko mrežo. Dokončne-

ga stališča pa pri Enotni listi Bistrica še ni, pravi podžupan.

Pliberški župan mag. **Raimund Grilc** je osebno slejkoprej na stališču, da je kanalizacija za vse tri občine dolgoročno gledano najcenejša varianta. Ta teden so imele

frakcije VP iz Pliberka, Bistrice in Globasnice posvet s strankarskim kolegom Wurmitzerjem, ki je svetoval naj, pričnejo z gradnjo kanalizacije.

Medtem so v Pliberku že na mizi pravila za zvezo odplak, katero

naj bi občine Pliberk, Bistrica in Globasnica ustanovile do aprila 1994. Veliko časa občinam ne ostane. Zakonodajalec je dal občinam rok do konca leta 1996. Do tega časa mora biti na mizi dokončni gradbeni in finančni načrt, v naspornem primeru grozijo kazni za odgovorne. Odgovorni bi bili župan, pristojni referent in nena zadnje tudi občinski mandatarji.

Na Štajerskem so medtem že dovolili biološke čistilne naprave, ki so menda znatno cenejše. Kanalizacijska mreža za občine Pliberk, Bistrica in Globasnica bi stala pribl. 800 mio. šilingov. Za 8.000 prebivalcev je to preveč, so prepričani nasprotniki.

Biološka čistilna naprava stane 120.000,- šilingov, letna vzdrževalnina pa le 2.000,- šilingov. Letni stroški pri kanalizaciji so s 15.000,- šilingi sorazmerno zelo visoki.

Renovirati ali podreti?

To vprašanje si trenutno stavi šmihelski farosvet in dekan msgr. Kristo Srienc. Od pristojnega gradbenega urada je namreč prišel poziv, da je treba farovski hlev popraviti. Ker je hlev v dokaj slabem gradbenem stanju, bodo hlev verjetno morali podreti. Predlogov, kaj bi naj prišlo na mesto hleva, je precej. Šmihelska ORE skupina zagovarja odprt prostor. Mrtvašnico pa naj bi zgradili na drugem mestu, ob vnožju Katarine.

Foto:

Šmarjeta v Rožu: dvojezični otroški vrtec bi bil za občino znatno cenejši

V letu 1994 hočejo Šmarječani zgraditi otroški vrtec. Potrebe je menda le za eno skupino.

Že lani so v šmarješki občinski sobi pričeli razpravljati o gradnji občinskega otroškega vrtca, graditi pa ga hočejo letos. Župan **Johann Ogris** je mnenja, da bo ena skupina zadostovala, to pa očitno pomeni, da v tej skupini ne bo dvojezične vzgoje.

Mandatar Enotne liste **Hubert Ogris** je dejal, da se občina ni resno zanimala, koliko staršev želi dvojezično vzgojo. **Hubert Ogris**: „Sedaj bomo pač z naše strani preverili, koliko staršev želi otroke dati v dvojezični vrtec, in bomo to ustrezno sporočili županu.“

„Dvojezični vrtec bi bil za občino Šmarjeta cenejši kakor enojezični!“

HUBERT OGRIS
(EL Šmarjeta v Rožu)

Finančni pogovori med občino Šmarjeta in deželno vlado pa bodo šele v začetku leta. **Hubert Ogris** pa že danes opozarja na visoke stroške vzdrževanja vrtca. Prav zaradi tega bi bilo smiselno, da občina nastavi dvojezično vrtčarico, saj bi za njo dobili podporo od urada zveznega kanclerja.

Hubert Ogris: „To naj naši odborniki premislijo, preden bodo o tem sklepali.“ Možno je tudi, da bi vrtec zgradili v okviru škofije oz. Caritas, ki pa ne kaže veliko zanimanja.

Na minuli občinski seji je občinski svet sklenil prodajo starega občinskega urada. Za 330.000,- šilingov ga je kupilo podjetje **Jaklitsch**. Enotni so si bili

občinski moške tudi pri proračunu za leto 1994, v katerem bodo imeli predvidoma 15,4 milijona šilingov dohodkov in izdatkov. Iz tega proračuna bo občina plačala tudi asfaltiranje občinskih poti; stroški za ceste bodo znašali letos milijon šilingov.

Gradnja otroškega vrtca pa še ni zagotovljena. Občina sama ni dovolj finančnih sredstev za gradnjo. Potrebna bo namensko vezana podpora deželne vlade.

MOHORJEVA V CELOVCU

IŠČEMO

prijazno/ega,
komunikativno/ega

prodajalko/ca za knjigarno

Pogoj: znanje obeh
deželnih jezikov
Poznavanje slovenske in
nemške literature in
izkušnje pri neposred-
nem delu s strankami so
zaželeni, niso pa pogoj.

Nastop službe je možen
tako.

Pisne ali telefonske
prošnje prosimo na:

MOHORJEVA
Miha KREUTZ
Viktringer Ring 26
9020 Celovec
☎ 0463 / 56 5 15-17

Agencija GALA-ARTS sporoča, da je koncert **Erosa Ramazottija**, ki je bil iz tehničnih razlogov odpovedan, preložila na nov termin v začetku maja 1994. Točen datum bomo še sporočili. Koncert bo predvidoma na dvorišču samostana v Dobrli vasi. Vse karte, ki so bile kupljene za koncert v Celovcu, ostanejo veljavne.

ČESTITAMO

Pred kratkim je obhajala osebni praznik **Ursula Stromberger** iz Celovca. Vse najboljše ter mnogo uspeha in osebne sreče tudi v prihodnje!

Društvo upokojencev Št. Jakob čestita za osebni praznik **Mici Martinjak** iz Gorinčič, **Tončki Reichmann** iz Želuč in **Matildi Kartnig** z Bistrice. Pristrčnim čestitkam društva upokojencev Št. Jakob se pridružuje NT!

V Št. Petru pri Št. Jakobu sta obhajala osebni praznik **Ingrid** in **Franc Rasinger**. Iskreno čestitamo ter želimo mnogo sreče ter medsebojnega razumevanja!

V soboto je obhajala osebni praznik **Vesna Riegelnik** iz Št. Jakoba. Vse najboljše in še na mnoga leta!

Za osebni praznik čestitamo tudi **Nadji Nič** s Čemernice. Vse najboljše!

V Selah obhajata te dni rojstni dan **Mici** in **Tomi Mak**. Tudi njima iskreno čestitamo ter želimo vse najboljše!

Rojstni dan in god obhaja **Tone Sedelšek** iz Dolinčič. Ob dvojnem prazniku iskreno čestitamo ter želimo tudi v prihodnje vse lepo in dobro!

V Selah obhajata osebni praznik **Toni Hribernik** pri Trklju in **Tomi Mak** pri Cerkvi. Obema iskreno čestitamo!

Pred kratkim, 9. januarja, je obhajala 88. rojstni dan in god

Neža Fratschko iz Večne vasi pri Globasnici. Društvo upokojencev Pliberk in NT slavljenki prav prisrčno čestitata ter želita trdnega zdravja, osebnega zadovoljstva in Božjega blagoslova!

Prav tako v društvu upokojencev Pliberk obhajajo osebna slavlja **Dorothea Domej** iz Rinkol, **Franc Pečnik** iz Male vasi, **Rozka Kordež** iz Nonče vasi, **Paula Rosenzopf** iz Breške vasi in **Nežika Knor** iz Ponikve. Vsem slavljenkam kliče društvo upokojencev Pliberk še na mnoga leta in predvsem trdnega zdravja. Čestitkam se pridružuje uredništvo NT.

Okrogli življenjski jubilej je obhajala **Tatjana Riegelnik** iz Št. Jakoba. Čestitamo!

89. obletnico življenja slavi **Marija Kelich**, doma pri Zvrh-njem Boštjaku v Selah. Za ta visoki življenjski praznik iskreno čestitamo ter želimo vse najboljše, zlasti trdnega zdravja in Božjega blagoslova!

Deseto pomlad obhaja **Milena Hartman**. Čestitamo!

V Lobniku pri Železni Kapli slavi 50. rojstni dan in god **Toni Kogoj**. Ob dvojnem jubileju iskreno čestitamo ter želimo mnogo osebne sreče in zadovoljstva tudi v drugem pol stoletju!

Dvojni praznik je v Št. Petru v Velikovcu obhajal **Anton Unterberger**. Vse najboljše, zlasti zdravja in osebne sreče!

V Selah na Borovnici slavi 40.

jubilejni rojstni dan **Ludmilla Piskernik**. Za ta lep življenjski praznik iskreno čestitamo in kličemo še na mnoga zdrava in zadovoljna leta!

Društvo upokojencev Pojuna čestita za osebni praznik dr. **Francu Vrbincu**, ki obhaja 70-letnico, **Neži Zunder** iz Kokja, **Nevenki Sommeregger** s Kamenana, **Tomeju Pesjaku** iz Malčap in **Antonu Goltniku** iz Žamanj. Čestitkam društva upokojencev Podjuna se pridružuje NT!

V Čahorčah praznuje rojstni dan **Sonja Morič**. Vse najboljše in še na mnoga srečna in uspešna leta!

Preteklo nedeljo je v Vogrčah slavila 65. obletnico življenja **Nežika Lubas**. Za rojstni dan in tudi za god ji iskreno čestitamo ter želimo vse lepo in dobro v krogu najdražjih! Čestitki se pridružujejo vsi domači.

62. rojstni dan in god praznuje **Veronika Raunicher** iz Stare vasi pri Št. Lipšu. Vse najboljše, zdrava in mnogo osebnega zadovoljstva!

Jubilejni 40. rojstni dan obhaja **Tončka Erjavc**. Vse najboljše, predvsem osebne sreče in Božjega blagoslova!

V Breški vasi obhaja rojstni dan **Matilda Novak**, za kar prav prisrčno čestitamo ter kličemo še na mnoga zdrava leta!

Župnik **Janez Lampichler** iz Šmarjete v Rožu je ta teden obhajal svojo 79. obletnico. Župniku v pokoju za ta visoki osebni praznik iskreno čestitamo ter želimo še mnogo zdravih, srečnih in zadovoljnih let.

Na Letini pri Šmihelu je pred kratkim obhajala svojo 80-letnico **Katarina Malej**. Najstarejši vaščanki iskreno čestitajo za njen visoki življenjski jubilej vse Letinčanke in Letinčani. Želijo obilo zdravja, osebnega zadovoljstva in da bi jo Vsemogočni še dolgo ohranil v krogu njenih najdražjih.

Osebni praznik obhaja tudi **Dora Blažej** z Letine. Pristrčnim čestitkam njene družine in sorodnikov se pridružuje tudi uredništvo NT in EL Bistrice.

V Ščedmu pri Št. Jakobu v R. je pred kratkim obhajala svoj 80. rojstni dan **Micej Lederer**, pd. Štofla. Ob lepem jubileju iskrene čestitke in še na mnoga zdravih, zadovoljnih let. Čestitkam domačinov se pridružuje NT.

ČESTITKA TEDNA

Dr. France Vrbinc – 70-letnik – Slavljenec dr.

France Vrbinc je znan predvsem kot veliki poznavalec in strokovnjak slovenske besede. Zanimanje za jezik je dopolnil na graški univerzi, kjer je z doktorskim naslovom zaključil študij. Dolga leta je bil urednik slovenskega oddelka pri celovškem radiu in zato ni poslušalca slovenskih oddaj, ki se ne bi spomnil njegovega glasu. Njegova delavnost je segla tudi do škofijskega sveta, katerega je član, ter škofijske radijske komisije. Leta 1987 pa ga je Katoliški delovni odbor (KDO) izvolil za predsednika, katerega je škof dr. Egon Kapellari rade volje potrdil. Poleg tega je slavljenec dr. France Vrbinc omogočil tudi neštetim knjigam pri Mohorjevi, da so izšle v lepem jeziku.

Bil pa je tudi zvest dopisnik Našega tednika, za kar se mu na tem mestu prisrčno zahvaljujemo.

Dr. Francetu Vrbincu ob tem visokem življenjskem jubileju iz srca čestitamo ter upamo, da ga bo Bog še dolgo ohranil v naši sredini. Vse najboljše, zlasti trdnega zdravja, osebnega zadovoljstva in Božjega blagoslova!

SELE

Slovo od Albina Olipa

„Počivaj mirno, sladko spavaj, v grobu ni gorja in ne skrbi,“ so zapeli pevci ob odprtem grobu Albina Olipa, ki ga je v sredo, 12. januarja 1994, velika množica sorodnikov, prijateljev in znancev pospremila na zadnji poti na selško pokopališče. Neozdravljiva bolezen se je počasi vtihotapila v njegovo sedaj mirno življenje na gorski kmetiji pri Čevhu na Zgornjih Bajdišah, kjer je užival svoj zasluženi pokoj, ter ga do zadnjega izčrpala. Zadnje mesece mu niti ni več dopuščala, da bi se bil po zdravljenju v bolnišnici vrnil na svoj dom, ki ga je tako ljubil.

Albin Olip se je rodil 2. marca 1924. Bil je zelo družaben človek, ki je imel poseben dar govora, pa tudi velik pevski in igralski talent. „V povojnih letih je imel velike zasluge za ohranjanje slovenske pesmi in besede in s tem slovenskega življa v Selah,“ je v svojem nagrobnem govoru poudaril in se mu v imenu Pevskega društva in KPD „Planina“ v Selah zahvalil predsednik PD Sele Herbert Kulmesch. Bil je osem let predsednik KPD „Planina“ in je po ustanovitvi Pevskega društva leta 1953 za prvim predsednikom prevzel tudi predsedniško mesto tega društva. Selani srednje in starejše generacije se ga še živo spominjajo v glavnih vlogah, npr. kot „Luciferja“ v Miklavževi opereti ali pa „Kristusa“ v Pasijonu, in sploh vejo povedati, da v tem času ni bilo igre, kjer ne bi bil sodeloval ali igral celo glavno vlogo. In to kljub dolgi poti, ki jo je na vsako pevsko in igralsko vajo prehodil peš od Čevha v Sele. Lahko je vsem kulturnim sodelavcem današnjega časa v zgled!

Naj mu bo lahka domača zemlja!

Velikovška „Lipa“ imela svoj občni zbor

Tudi Velikovčani jo vedno bolj upoštevajo

Po štirih letih so odborniki lahko poročali o razgibanem delovanju društva, ki ga lahko razdelimo na tri glavna področja – petje, gledališče in zbiranje narodopisnega blaga.

Pod vodstvom Sonje Kuchling se je ustalila sicer majhna, a zato toliko bolj zagnana skupina pevcev, ki v glavnem goji slovensko narodno pesem.

Nadebudna skupina mladih gledališnikov je že nekajkrat pokazala svoj izredni talent, vendar trenutno iz več vzrokov ne deluje. Vsi govorniki na občnem zboru pa so poudarili, kako važno bi bilo, če bi skupina s svojim delom nadaljevala.

Predsednica društva mag. Zalka Kuchling je v minulih letih začela zbirati narodopisne predmete in popisovati stare običaje in opravila. V ta namen je pripravila tri zanimive razstave, ki jih je dokumentirala v primernih katalogih.

Odnosi na občinski ravni so se kolikor toliko normalizirali.

Vedno bolj upoštevajo Velikovčani tudi „Lipo“ kot kulturni dejavnik. Najnovejši primer je povabilo „Društva za nove orgle v Velikovcu“ vokalni skupini „Lipa“ k sodelovanju pri dobrodelnem koncertu v velikovski Mestni hiši. Prav tako ima društvo svoje mesto v letnem kulturnem poročilu občine, kjer poroča o svojem delovanju v minuli sezoni. Od vsega začetka sodeluje „Lipa“ pri sklopu prireditve „Srečanje v oktobru – Begegnung im Oktober“, kjer vedno spet prispeva zanimive in privlačne prireditve.

Odbor PD „Lipa“ se po volitvah ni bistveno spremenil in gre s „staro in novo“ predsednico Zalko Kuchling v novo delovno leto. Nadalje so bili izvoljeni: podpredsednik: dr. Pavel Apov-

nik, tajnica: Magda Karner, namestnik tajnice: rektor Jože Kopeinig, blagajničar: Hanzelj Karner, namestnik blagajničarja: Roza Hafner, knjižničar: Janez Kuchling st., namestnik knjižničarja: Pavel Buch, kooptirana za zbor: Sonja Kuchling, preglednika računov: inž. Jože Bavdaž in mag. Jože Valeško.

Leto 1994 je posvečeno v glavnem 20-letnici obnovitve društva, prav tako pa se bo predvsem v zboru nadaljevalo že začeto delo.

Po občnem zboru, pri katerem je sodelovala tudi Vokalna skupina „Lipa“, je škocijanski župnik mag. Mirko Isopp govoril o „Ustvarjalni moči naše besede“.

Magda Karner

V spomin in v zahvalo Lojziju Krabathu

Rajni Lojze iz gornje Koroške iz vasi Eisen-tratten se je v svoji zgodnji mladosti priselil v Dobro vas.

V svojem poklicu se je izučil za zidarja; bil je zelo priden delavec. Nato si je poiskal delo v Nemčiji. Ni bil še dolgo tam, ko ga je leta 1971 doletela huda prometna nesreča, po kateri je bil pol leta nezavesten. Ko je prišel spet k zavesti in je nekoliko okreval, je moral iti v predčasni invalidski pokoj. Prišel je nazaj v Dobro vas. Kljub temu da je postal invalid, ni držal rok križem, ampak je pomagal povsod, kjer so ga potrebovali; povsod je poprijel za delo, četudi mu je bilo težko.

V Kokju je kupil majhno zemljišče, kjer si je sezidal prostorno hišo. Leta 1975 se je poročil z Veroniko, ki jo je spoznal v Nemčiji v bolnišnici pri okrevanju. Naučil se je tudi za silo slovensko govoriti in je prakticiral dvojezičnost, saj je bil tudi član društva upokojencev „Podjuna“. Zaradi svoje pridnosti in gostoljubnosti je postal znan daleč

naokoli. Rad je pomagal v soseščini, veliko pa je pomagal tudi v zadnjih letih pri podružnih cerkvah, ko so jih popravljali, in seveda tudi pri farni cerkvi v Dobri vasi in pri cerkvi Marije na Gori.

Da Lojze ni tako pri zdravju, so vsi vedeli; imel je težave s srcem in s pljuči. Toda premalo je gledal na svoje zdravje, pa je dobil v soboto, 8. januarja, srčni napad. Peljali so ga s helikopterjem v deželno bolnišnico. Ponoči se je njegovo stanje še poslabšalo in je nekaj po polnoči od sobote na nedeljo za vedno zatisnil svoje trdne oči, šele v 45. letu starosti.

Velika žalost je prevzela vse, ki so ga poznali, ko so zvedeli za njegovo nenadno in prerano smrt. Otožno so pozvanjali zvonovi dne 12. januarja pri Devici Mariji na Gori, ko smo se od nje ga poslavljali. Ogromna množica ljudi z veliko žalostjo v srcu in

s solznimi očmi je pričala o njegovi priljubljenosti in spoštovanosti.

Mašo z adušnico in pogrebne obrede je opravil domači provizor Janez Tratar ter se mu v imenu fare zahvalil za vse, kar je dobrega storil. Domači cerkveni zbor pa se je pod vodstvom Sonje Lesjak od njega poslovil z žalostinkami v obeh deželnih jezikih pri maši in pogrebu.

Dragi Lojze, tudi v svojem imenu Ti izrekam hvala za vse, kar si mi pomagal in dobrega storil! Ženi Veroniki in sinu Alojzu pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Jože Pasterk

Na Bregah in v Dobu kmetje na 70 % površine pridelujejo sojo in koruzo. Na teh poljih bodo jeseni posejali rž, triticalet in zimsko viko (pribl. 40 kg/ha). Rastline bodo že jeseni vezale vsaj 20 kg dušika na hektar, vigredi celo 30 kg. Na poljih, kjer kmetje pridelujejo žito, pa bodo posejali jeseni gorčico (Senf). Prvi poizkusi so bili zelo uspešni. Meritve koncentracije dušika v zemlji so dokazale, da je pri izdatkih za nakup dušika možno z zimsko setvijo privarčevati letno vsaj 1000,- šilingov na hektar.

Podpora. Prvi pogoj za gospodarsko rentabilnost je podpora dežele ali ministrstva. Zaradi tega pomaga iniciativi tudi Kmečka izobraževalna skupnost (KIS), kjer je na razpolago strokovnjak dipl. ing. Hans Madritsch, ki je spremljal prve poizkuse in pomaga pri dokončni izvedbi projekta. Podpora za hektar „zimzelenih polj“ bi morala znašati vsaj 3.000,- šilingov, potem bi bil projekt tudi z gospodarskega vidika rentabilen. Stroški za delo, seme in uporabo strojev znašajo na hektar približno 2.500,- šilingov. Če od te vsote odračunamo še vsaj 1000,- šilingov, ki si jih privarčuje kmet pri nakupu dušika, postaja zadeva zelo zanimiva.

Za talno vodo je zimska setev danes že nujna. Dušik, ki zaradi nje ostane v rastlinah, ne pride v talno vodo. Dob in Brege sta v zaščitnem območju talne vode (Kernzone), zato je projekt tudi z ekološkega vidika velik korak naprej. To dejstvo bi moralo za deželno vlado biti pravzaprav že vzrok dovolj, da podpre projekt.

Labor. Ekološka filozofija projekta z zaščito talne vode, minimiranjem kemije in optimiranjem kolobarjenja bo dobila v prihodnosti vedno več pomena. Kmet ne bo več kmet v starem smislu, ampak bo tudi pomemben varovalec našega okolja, saj bo delo opravljal zelo strokovno. Dobljeni bodo s pomočjo občine Pliberk kupili labor za testiranje tal. Stroški bodo znašali vsaj 200.000,- šilingov. Naprava bo na razpolago vsem kmetom v občini.

Konec januarja bodo kmetje vabili na ustanovni občni zbor svoje iniciative in upajo, da bodo tudi na deželni vladi v Celovcu primerno honorirali pionirsko delo za varstvo okolja in sodobnega kmetovanja, ki bo lahko služilo kot model za vse ostale koroške kmete tudi po morebitnem pristopu Avstrije k Evropski uniji.

servis –

– servis

Vremenska situacija je povzročila na začetku letošnjega leta veliko škodo v gozdovih. Predvsem v območju Dobrove in v njeni okolici je škoda dosegla obseg katastrofe. Vemo, da tega ni zakrivil le težak sneg, temveč je to škodo povzročilo še mnogo drugih dejav-

Polomija v gozdu – kaj zdaj?

nikov. Najvažnejša sta gotovo skorajšnja monokultura borovega lesa (90 % poškodovanega lesa so borovci) in prepozno redčenje mladih kultur

(saj je najbolj prizadet gozd v starosti okoli 30 let). O teh stvareh se bo treba še meniti – vendar se trenutno stavijo druga pereča vprašanja: Kako popraviti les? Kdo lahko pomaga – za kakšno cenno? Kdo les odkupi – za kakšno cenno? Kje zaprositi za odškodnino...

Najprej na občino

- Če je gozd težko poškodovan, vodi prva pot na občino, kjer dobite zeleni formular, s katerim prijavite škodo (Katastrophenschadensmeldung). Po lastni oceni škode izpolnite formular in ga oddajte na občini skupno z odločbo o določitvi davčne vrednosti (Einheitswertbescheid) in s potrdilom o neto dohodkih v gospodinjstvu (Haushaltsnettoeinkommen). Občina nato obvesti vse pristojne urade.

Škodo nato oceni pristojni nadzorni organ za gozdarstvo. Po njegovi oceni se odmeri višina odškodnine iz sklada za pomoč po katastrofah (Katastrophenfond).

- Nujno potrebno je pospraviti polomljen les s poti, tako da tudi sosedje, ki imajo parcele v notranjosti gozda, lahko začnejo s pospravljanjem.

Prodaja lesa

- Naslednji korak je navezava kontaktov z odjemalci lesa. Važno je, da si poiščete za vsak sortiment specifičnega odjemalca, ki za robo, ki jo potrebuje, plača dosti boljše cenno kot pa za robo, ki jo mora prodati naprej.

Zanimive bi bile tudi prodajne skupnosti (Verkaufsgemeinschaften): Saj odjemalci lesa nudijo za kubični meter lesa, ki ga odkupijo prodajni skupnosti, približno za 30,- ATS več kot običajno. Iz take prodajne skupnosti se lahko razvije prava skupnost kmetov gozdarjev, ki omogoča dolgotrajno koordinacijo prodaje in s tem boljše cenno in dodatno odpira možnosti podpor.

Pomoč pri pospravljanju

- Nadalje je treba poiskati

delavce, ki pomagajo pri pospravi lesa. Pri posredovanju delavcev vam lahko pomaga tudi Strojni krožek Podjuna (Franc Wutte, 0 42 30 / 692). Za cenno delovne sile se je treba domeniti.

Koristili bi se lahko tudi socialni projekti kot npr. socialni projekt ustanove „Pro Mente Infirmis“, ki bo izdelala posebno ponudbo. Na pomoč vojaščin verjetno ni vredno čakati.

- Nadvse važno je, kako se kroji les (Ausformung). Tam je namreč skritega mnogo denarja. Zato bo Kmečka izobraževalna skupnost (KIS) skupno z zvezno gozdarsko izobraževalno ustanovo v Osojah / Forstliche Bundes-Ausbildungsstätte Ossiach priredila poseben tečaj, ki bo konec januarja ali v začetku februarja.

Točen termin in kraj Vam bomo še sporočili.

Zbornica za kmetijske delavce
(Landarbeiterkammer)

prireja v torek, 25. januarja

informacijski večer

s predsednikom zbornice
inž. Seppom Winklerjem

Pričetek ob 19. uri
v gostilni Rösslwirt v Pliberku

Vsi člani zbornice (nameščenci Zadrug, gozdar-
skih in kmetijskih podjetij), prisrčno vabljeni!

Če Vas zanimajo zgoraj v nt-servisu navedene
točke, Vas prisrčno vabimo na

informacijski in diskusijski večer

ki bo v ponedeljek, 24. 1. 1994,
ob 20. uri pri Florjanu v Vogrčah

Prisotni bodo tudi pristojni gozdarji, zastopniki
veleodjemalcev lesa in trgovci lesa.

Prireditelji:

Kmečka izobraževalna skupnost (KIS)
Skupnost južnokoroških kmetov (SJK)
Referat za kmetijstvo in gozdarstvo občine Pliberk

AKTUALNI INTERVJU

MARKO TRAMPUSCH, pd. Božič v Dobu, pobudnik zamisli

„Projekt, ki se bo kmalu razširil po Koroškem“

NT: Kdaj in zakaj se vam je rodila ta ideja?

M. Trampusch: Ko smo kmetje slišali, da pride stroga uredba za zaščito talne vode, smo začeli razmišljati, kako bomo v prihodnje gnojili polja. Kakor znano, je odslej pozimi sploh prepovedano izvažanje gnojnice. Gnojenje koruznih polj je npr. dovoljeno šele konec marca. V naša razmišljanja pa smo vključili morebitni pristop Avstrije k EU, kjer bomo morali iti nove poti, stran od masovne produkcije in monokulture.

NT: Na Koroškem je to prvi tovrstni projekt?

M. Trampusch: Mislim celo, da smo prvi v Avstriji. 50 ha smo doslej že posejali z zimsko posevko; rezultati so popolnoma potrdili naša pričakovanja. Več kot 1000 šilingov si bomo na hektarju teh polj privarčevali pri izdatkih za gnojila. Bistven faktor pa je tudi varstvo talne vode. Še prav posebej zaradi tega pričakujemo od dežele zaželeno podporo.

NT: Kmetovanje z laborjem. Je to prihodnost naših kmetov?

Ne nujno, ampak v neki meri bo to pomenilo korak naprej. Ko je svoj čas prišel prvi traktor na vas, je tudi večina kmetov bila zelo skeptična. Toda kot naš projekt dokazuje, je vse bolj enostavno, kot se mogoče vidi na prvi pogled. Prepričan sem, da se nam bodo priključili kmalu tudi drugi kmetje v občini in kasneje tudi kmetje širom po Koroški.

Analiza tal z lopato: dipl. ing. Hans Madritsch skupno s kmeti v Dobu jemlje vzorce, iz katerih kmetje zvedo, koliko dušika vsebuje zemlja.

Zimzelena polja - gospodarska in ekološka rešitev za naše kmete?

V Dobu pri Pliberku so kmetje pričeli edinstven ekološko-gospodarski projekt

27 kmetov v Dobu in na Bregah pri Pliberku pripravlja kmetijski projekt, ki bi lahko bil model naših kmetov za obstoj v EU, kjer se bodo znašli med masovno produkcijo in zaščito okolja.

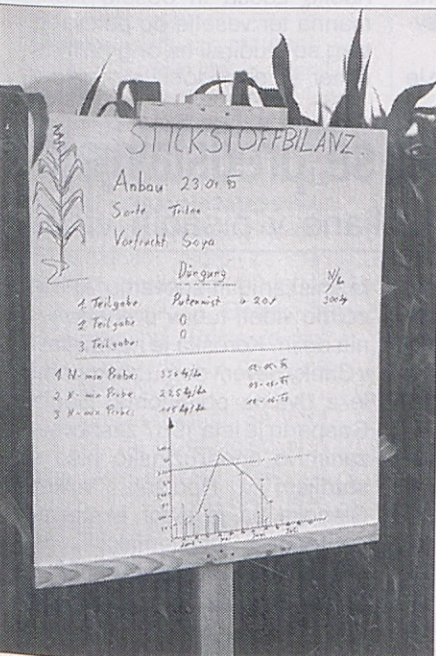
Poroča Silvo Kumer

Iniciativa kmetov v Dobu in na Bregah se bo imenovala „Delovna skupnost tla - kmet - življenjski prostor / ARGE Boden - Bauer - Lebensraum“. V njej se je združilo 27 kmetov, ki bodo na površini 150 ha izvedli doslej edinstven projekt, ki je z gospodarskega in ekološkega vidika zelo zanimiv.

Polja v Dobu in na Bregah bodo vse leto poraščena. S tem hočejo kmetje preprečiti izpiranje dušika iz zemlje. Čim večje so namreč padavine, tem več dušika voda izpere. Predvsem to velja še za vigredni čas, ko po taljenju snega na poljih ni korenin, ki bi preprečile izpiranje. Zato bodo kmetje po žetvi najkasneje do konca oktobra opravili „zimsko setev“, ki že jeseni požene prve koreninice in vigredi prične rasti po prvem mrazu.

Na poljih v Dobu so kmetje postavili table, na katere zapisujejo točne podatke analiz, do katerih pridejo na sorazmerno enostaven način s strojem za testiranje.

Slike: Trampusch

DRUŠTVO VINZENZA RIZZIJA

„Združevati vsaj ljudi obeh koroških jezikov“

Boj proti grozečim pojavom nacionalizma, želimo okrepiti zaupanje med narodi v Evropi in združevati na miroljuben način vsaj „ljudi obeh koroških jezikov“ (M. Sturm) — za to se hoče zavzemati novo dvojezično Društvo Vinzenza Rizzija. Prejšnji torek je imelo ustanovni občni zbor.

Tudi drugi govornik občnega zbora dr. Peter Leuprecht, namestnik tajnika Evropskega sveta, ki je rad prišel „botrovat miroljubni akciji“, je citiral iz Dunajske izjave s srečanja članic Evropskega sveta na dunajskem vrhu: sodelovati je treba preko meja, okrepiti strpnost do raznolikosti, spoštovati drugačnost, priznati manjšinske pravice itd. „Mostovi se povsod rušijo, vi pa poskušate graditi mostove!“ je poudaril gost iz Evropskega sveta.

Društvo Vinzenz Rizzi naj bi se trudilo za interkulturni razvoj v prostoru Alpe-Jadran. Naša prihodnost je Evropa regij, kultur in jezikov, so zatrjevali, ter ugotavljali, kaj naj vse vodi k temu cilju: neprisiljeno pospeševanje večjezičnosti, premagovanje etično

priznavalnega principa in prisile, priznavanje nacionalistične miselnosti, nadregionalno sodelovanje.

S tako osnovo se lahko vsi strinjajo in pot sožitja narodov in kultur za nastanek Društva Vinzenza Rizzija je pripravljena; to hoče biti zavestno interetnična organizacija z nadregionalno kopiranim sodelovanjem, ki

Št. Janž**KONCERT**

Čas: v soboto, 29. januarja, ob 19.30

Kraj: v stari šoli v Št. Janžu
Nastopajo: Šentjanški tamburaši, Sekstet Borovlje, MoPZ „Vaščani pojo“

Prireditelj: SPD „Št. Janž“

bo iniciirala ali podpirala konkretne projekte, ki so jih predstavili na ustanovnem zborovanju: Larisa Krainer-Kaiser je predstavila koncepte posredovanja kulture v dvojezičnih medijih — dvojezični časopis, avtonomno gibanje odprtega radia. Janko Malle je razložil izobraževalne projekte — raziskovanje alpskega prostora, sociokulturni center Št. Janž. Bettina Gruber je prikazala interkulturne programe za mladino.

So pa še izobraževalni projekti za večjezično (Dietmar Larcher) in mirovno vzgojo (Werner Wintersteiner), za interkulturno socialno delo (Peter Gstettner) in ekonomske razvojne možnosti (Franz Marenits). Tudi Lojze Wieser in Edgar Kreitz sta navdušila navzoče za podporne akcije bo-

sanski kulturi in ogroženi kulturi malih evropskih narodov; to sta mednarodni iniciativi Bosanska biblioteka in edicija Hotel Evropa.

Na koncu so bile volitve v začasni odbor društva, ki ima nalogo pripraviti razširjeni občni zbor leta jeseni za izdelavo konkretnega koncepta delovanja društva.

Predsednika: Brigitte Busch in Vladimir Wakounig; **podpredsedniki:** Federico Rossi (Italija), Boris Jesih (Slovenija), Larissa Krainer (Koroška); **tajnica:** dr. Helga Moser-Rabenstein; **blagajnika:** dr. M. Sturm, dr. H. Mračnikar.

Kot zastopnik dr. P. Ambrozyja je deželni poslanec Peter Kaiser pozdravil novo možnost za sodelovanje obeh narodov na Koroškem, dr. Lev Kreft, podpredsednik državnega zbora RS in predstavnik Furlanije-Julijske krajine, Miloš Budin, sta podala pozdravno brzojavko.

KULTURNI UTRINKI IZ SLOVENIJE

● V letu 1144 je bila napisana listina, v kateri najdemo najstarejši zapis imena slovenske prestolnice. Glavno mesto Republike Slovenije ima to pot prvič priložnost dostojno praznovati tovrstni zgodovinski jubilej. Pred 50 leti je bila 800-letnica prve omembe Ljubljane sicer zavestno in skrbno načrtovana, a je viharni vojni čas izvedbo le-te preprečil. Ob priložnosti letošnjega jubileja je ustanovljena Komisija za pripravo praznovanja 850-letnice prve omembe Ljubljane v pisanih virih, katere namen je postaviti slovensko prestolnico med stara in z dolgoletno tradicijo obdarjena mesta in jo kot tako predstaviti v širšem evropskem prostoru; Ljubljančani pa naj bi ob tem utrdili svojo zgodovinsko, kulturno, politično in človeško samozavest ter občutek pripadnosti mestu.

● Prihodnje leto bo slovenska prestolnica praznovala še en jubilej: minilo bo natanko 100 let od močnega potresa leta 1895, zaradi katerega je mesto precej spremenilo svoj zunanji videz. Iz srednjeveškega mesteca se je Ljubljana začela razvijati

li v urbanistično sodobno zasnovano evropsko mesto. K temu sta velik delež prispevala domača ter mednarodno uveljavljena arhitekta in urbanista Jožef Plečnik in Maks Fabiani. Njuno snovanje je dalo Ljubljani nov, svež karakter, mlajšim generacijam slovenskih arhitektov pa močne vzpodbude za nadaljnji razvoj po poti, ki sta jo sama nakazala.

● Kakšne so tendence in

doosežki izjemno cenjeni. Predstavljenim objektom je ponovno priznana kvaliteta, ki je na evropskem nivoju.

● Te dni pa ne spoznavajo le

Piše mag. Mojca Uršič

s spoznanji Otta Wagnerja, Adolfa Loosa in Josefa Hoffmanna ter veselje do potovanja; tako so študirali na originalih, s čimer so si pridobili svobodo v

Ljubljana — Celovec: Arhitekti se predstavljajo Mineva 850 let od prve omembe Ljubljane v pisanih virih.

pota slovenskih arhitektov, pa se lahko te dni na lastne oči prepriča tudi koroška oziroma celovška publika. V Hiši arhitekture na St. Veiter Ringu (Napoleon Stadel), ki deluje šele dobro leto, so pred kratkim odprli razstavo fotografskih posnetkov, ki predstavljajo sodobno slovensko arhitekturno snovanje. Strokovna javnost si je z zanimanjem ogledala razstavo, saj so v Avstriji slovenski arhitekturni

Celovčani slovenskih arhitekturnih novosti, temveč tudi Ljubljančani avstrijske. V sprejemni dvorani Cankarjevega doma je še do 6. februarja na ogled razstava z naslovom Nove hiše v Avstriji. Skozi tenkočutno fotografsko oko Margherite Spiluttini predstavlja 25 arhitekturnih objektov, rojenih v Avstriji po letu 1945, 36 manjših objektov, posejanih po vsej državi. Njihov skupni imenovalac je oplajanje

razmišljanju in snovanju, kar je očitno videti tudi v predstavljenih delih. Koroška je na razstavi v Cankarjevem domu zastopana le z dvema objektoma: Sonja Gasparin je leta 1987 zasnovala zanimivo enodružinsko hišo s studijem v Hodišah, Volker Giencke pa je avtor ekstravagančnega „steklenjaka“ na Južnem ringu v Celovcu, katerega je leta 1990 dalo postaviti podjetje Odorfer.

Pismo ljudem dobre volje

Januar je – kot znano – nov začetek v marsičem: leto, volitve, finance in dobri sklepi. „V novem letu bom začela s shujševalno kuro,“ mi je zaupala znanka. „Prav, samo zdrži,“ se je glasilo moje odobravanje. (Pri meni so šle odvečne kile kar same dol, za kar mi marsikdo zavida; recepta pa le ne izdam!)

Naj pa mi bo dovoljeno, da k dobrim sklepom dodam še nekaj svojih, ki pa so splošno veljavni. Dobra dela! Čakajte, ne odložite! Ne mislim, da bo spet kaka zbirka, ne, ne! Bodite mirni, le Vaše izdatke bi rada preusmerila v dobre namene.

Koliko denarja leži na kupu smeti po različnih pogrebih! Kolikor bolj je bil pokojni „imeniten“, toliko večji je kup! Ali se ne bi dalo tako urediti, da bi gospodje župniki opozorili ljudi, da je sedaj Dom v Tinjah v gradnji in 1 venec = 1 gradbeni kamen?! Za pokoj duše umrlega, ker samo dobra dela in molitve gredo preko groba v večnost. Prenovljeni DOM V TINJAH pa bo služil še dolgo v blagor živim in mrtvim, ker se tam žebra tudi za rajne dobrotnike!

A ne samo ob pogrebih! Tudi ob rojstvu kakega zaželenega naraščaja! Bi imel mali nadebudnež že kar lepo dobroimetje in bi z leti rastle obresti na nebeškem kontu, se razume!

Pred kratkim se je oženil princ iz „Lichtensteina“ z neko princeso od ne vem več odkod. Pa to je vseeno. Vseeno pa ni tole: oba sta prosila vse svoje sorodnike, da naj jima prenakažejo odgovarjajočo vsoto za nevestino darilo na račun, ki se je glasil: za Bosno in Hercegovino. Prišla je kar lepa vsota. In sta darovala za te trpeče ljudi.

Exempla trahunt! Se Vam ne zdi, da je ta zgled vreden posnemanja tudi za Tinje, ki niso več kraj, ampak Dom nas vseh?!

Pa brez zamere tudi v letu 1994!

Nevenka M.

KO GORIJO KNJIGE NA GRMADI...

Založba Wieser za obnovo sarajevske knjižnice

Ko so dva meseca dolgo tlele knjige sarajevske knjižnice, je na pobudo založbe Wieser avgusta 1993 sklenilo deset založnikov, da bodo obnovili knjižnico. Lojze Wieser pravi, da je najboljši odgovor na sežiganje knjig ta, da založniki začnejo z izdajanjem knjig in skušajo rešiti vsaj del kulture Bosne in Hercegovine.

Moralno pokroviteljstvo za ta imenitni projekt je prevzel avstrijski zvezni kancler dr. Franz Vranitzky, ki je prišel minulo soboto na tiskovno konferenco založbe Wieser v Celovec. Seveda je bilo še posebej razveselljivo, da ni prišel praznih rok. Z lepo vsoto v višini 300.000.- šilingov, ki je bila zbrana pri raznih akcijah prav v ta namen, je bil eden izmed prvih, ki so pokazali, da je potrebno tudi gmotno podpreti delo prizadevnih založnikov. S svojo navzočnostjo pri tiskovni konferenci pa so izrazili svoje prizadevanje proti nezadržnemu propadanju balkanske kulture tudi predsednik PEN-kluba v Sarajevu Boris Novak, pisatelj Dževad Karahasan in ravnatelj fonda za obnovo sarajevske knjižnice

Borivoje Pištalo.

Iniciativni skupini založnikov pa je naslovil besede priznanja in pobude tudi predsednik Republike Slovenije Milan Kučan. Na tem mestu so založniki in tudi politiki izrazili upanje, da bi Wieserjevi iniciativi sledilo čimveč ljudi in založb iz srednjeevropskega prostora, da bi bilo možno zabeležiti čimvečji uspeh pri pomembnem poslanstvu.

Celovski župan Guggenberger je založnikom dal v Celovcu na razpolago uredniške prostore, od koder bodo urejevali sarajevsko knjižnico. Še v letu 1994 naj bi izšlo osem knjig. Finančno bodo ta projekt podprli založniki, po drugi strani pa upajo založniki seveda tudi na podpore, katere želijo dobiti s prodajo gradbe-

nih kamnov. Stroški za obnovo sarajevske knjižnice bodo letno znašali predvidoma štiri milijone šilingov, saj bo treba kriti stroške za produkcijo in organizacijo, pisatelji pa naj bi dobili honorar, s katerim bi lahko dostojno živeli.

Knjige naj bi dobili begunci brezplačno na razpolago, poleg tega pa želi skupina založnikov organizirati tudi literarna branja avtorjev iz Bosne.

Med drugim podpirajo iniciativo za obnovo sarajevske knjižnice avstrijsko zvezno ministrstvo za pouk, ministrstvo za znanost, ministrstvo za zunanje zadeve, mesto Celovec, kulturno ministrstvo Republike Slovenije, in vrsta drugih organizacij.

GLOBALNICA:

Zadnje slovo od Simona Harricha

Močno je Globašane ter vse člane podjunske gasilskih društev pretresla vest, da je zadnji teden za vedno zatisnil svoje oči komaj 65-letni Maricev oče Simon Harrich st.

Huda bolezen, ki jo je prenašal z velikim potrpljenjem, mu ni dopuščala, da bi užival sadove.

Simon Harrich st. ni bil samo zgleden kmet in sosed, ki je ob vsaki priložnosti rad pomagal, ampak tudi občinski komandant globaških gasilcev, in to kar več desetletij. Ko je predal to funkcijo v mlajše roke, je ponosno ugotovil, da je pozitiven razcvet gasilcev v Štebnu in Globasnici prav njegova zasluga. V njegovem obdobju sta se urničili gradnja gasilskih domov in nakup potrebnih vozil.

Kot predsednik potne in vodovodne zadruga pa je skrbel za oskrbo pitne vode ter za kmečke poti v obrobne kraje globaških gozdov.

Za vso skrb in vse zasluge v prid globaške občine ter gasilcev, so se mu pri odprtem

grobu zahvalili predstavniki okrajnega in občinskega gasilskega društva, predstavniki občine ter vodovodne in potne zadruga.

Njegovo zgledno krščansko življenje ter samoumevno pomoč sosedom je pri pogrebnem obredu še posebej pohvalil domači župnik dekan Peter Sticker.

Na zadnji poti k zemeljskemu počitku je pokojnega spremljala velika množica domačih prijateljev, pa tudi številni gasilci iz vse Podjune.

V slovo mu je zapel domači cerkveni zbor. Naj se rajni Maricev oče odpočije od zemeljskega truda in prejme plačilo večnega življenja!

Žalujoci ženi, otrokom, sorodnikom in vsem znancem izrekamo naše iskreno sožalje!

bernard

1200 šolarjev videlo malo čarovnico

Vsebinska igre je, da imajo starejše čarovnice malo čarovnico Mikulko, ki je stara komaj dvestoštiriinsedemdeset let, še vedno za otroka. Mikulka zna sicer že čarati, vendar se ji ne posreči vse tako, kakor hoče. Zato ne sme na ples čarovnic. A vseeno se usede na metlo in poleti na ples, kjer jo odkrije hudobna čarovnica Burkla, ki vzame Mikulki metlo in ji prepove čarati. To je najhujša kazen za malo čarovnico in za njenega spremljevalca, čarovniškega vrana Ahila. Odide ta po svetu, kjer doživita marsikaj zanimivega, saj srečata tudi kralja, ki je začaran v vola. Konec zgodbe pa je tak, kakršnega otroci pričakujejo. Mikulka dokaže, da zna s pomočjo prijateljev čarati....

Predstavo so igralci obogatili z veliko smeha, zapletov in zvijač, torej z vsemi elementi težavnega vsakdanjega življenja. Posebej pa so igralci svojo hvaležnost in navdušeno publiko pritegnili z izvrstnimi maskami, za katerimi so se skrivale osebe, ki so prikazale otrokom, da imajo tudi male čarovnice težave, ki jih ne morejo rešiti s kakšnim čira-čara.

Odvetnik prišel v domači kraj

V Pliberku sta v preteklem letu nastopila službo dva mlada pravnik, oba domačina. **Dr. Branko Perč** je odprl v Kumeschgasse odvetniško pisarno. Mladi odvetnik prihaja iz Rinkol pri Pliberku. Maturiral je na Slovenski gimnaziji, študij pa je končal v Innsbrucku. Tam je opravil tudi svojo prakso na sodišču in si pridobil izkušnje v odvetniški pisarni. Iz Innsbrucka je tudi njegova žena, ki je po poklicu zdravnica v bolnišnici v Celovcu. Dr. Perč se je odločil za Pliberk, ker v tem kraju zelo dobro pozna ljudi, njih skrbi in mentaliteto. Prišel je v Pliberk tudi zaradi tega, ker se z vsakomer lahko pogovori v domačem jeziku; s tem pa je nedvomno zaupanje med odvetnikom in klientom večje, kar je eden izmed pogojev za uspehe.

Nov dvojezični okrajni sodnik

Tudi na pliberškem okrajnem sodišču je pred kratkim prišlo do zamenjave. Po upokojitvi sodnika dr. Huga Ramneka sta nekaj časa vodila posle dvojezična sodnika dr. Avguštin Brumnik iz Železne Kaple in dr. Tomaž Partl iz Borovelj. Novi stalni sodnik na okrajnem sodišču v Pliberku pa je **mag. Franz Boschitz** z Metlove. V prvih mesecih se je že zelo dobro vživel v novi okolici, kjer se je kot domačin seveda zelo hitro znašel.

Mehanični mojster v občinski svet

Na Suhi je na minuli občinski seji prišlo do zamenjave v sestavu občinskega sveta. Učiteljica Ulli Pototschnig (Enotna lista) je iz osebnih razlogov oddala svoje mesto, na njeno mesto pa je stopil mladi in zelo angažirani **Mihej Drug**.

Po poklicu je mehanični mojster pri Mazda Austria v Celovcu, v svojem prostem času pa je vnet kulturnik; že leta sodeluje pri domačem Katoliškem prosvetnem društvu. Frakcijski vodja Enotne liste ravnatelj Lenart Katz je bil prvotno nekoliko žalosten, da je z odhodom Pototschnigove spet ena ženska manj v občinskem svetu, z Mihejem Drugom pa je dobil mandatarja, ki bo gotovo skrbel za nekaj novega vetra v politični naravi Suhe.

osebe,
dejstva,
govorice...

GALA-*Ants*

nt
naš tednik

in
RADIO UNO prirejšajo v Globasnici koncert
znane slovenske skupine

POP DESIGN
PROMOTION

Vstopnice lahko kupite pri turistični agenciji SPRINGER
in v poslovalnici BANK-Austria v Dobrli vasi.

SOBOTA, 5. FEBRUAR 1994, ob 20.00 uri, pri ŠOŠTARJU

KONCERT

„V novo leto z Gallusom“ V znamenju sožitja

Mešani pevski zbor Jakob Petelin Gallus je vabil v soboto, 15. 1., na novoletni koncert v Modestovem domu v Celovcu. Prireditvev je bila v znamenju sožitja in partnerstva narodnosti na Koroškem, saj je nastopil tudi zbor iz Gmünd, Singgemeinschaft Gmünd.

Kot celovski zbor smo izbrali Celovec kot kraj prireditve, ker želimo opozoriti na to, da potrebuje Celovec kot življenjsko okolje vedno več koroških Slovencev dobro in pestro kulturno ponudbo. Med poslušalci, ki so prišli v lepem številu, so bili tudi generalni konzul republike Slovenije, Jože Jeraj, vodja biroja za narodne skupnosti, dv. sv. dr. Apovnik, in dipl. trg. Habernik, poslovodja Zveze slovenskih zadrug.

Preteklo leto je bilo za zbor Gallus precej uspešno: v marcu je bila krstna izvedba večernic v čast škofu Antonu Martinu Slomšku (skadatelj Jože Ropitz, besedila Alojz Rebula), ki smo jih tudi posneli na kaseto oz. CD-ploščo. 21. novembra smo nastopili pri pevski reviji v Gorici in v cerkvi v Rojanu v Trstu, kjer je zbor oblikoval mašo v prenosu tržaškega radia. Zapeli smo mašo o božjem usmiljenju, ki jo je napisal tržaško-slovenski skladatelj Pavle Merku.

Med tednom koroških Slovencev v Spittal, ki je bil lani aprila, je zbor Gallus sooblikoval zaključni slavnostni koncert. Na pobudo biroja za narodne skupnosti pri koroški deželni vladi, predvsem gospoda ddr. Karla Anderwalda in dr. P. Apovnika, je prišlo tedaj do sklepanja partnerstev med slovenskimi društvi in društvi iz zgornje Koroške.

Naše pobrateno društvo, Singgemeinschaft Gmünd, je zbor, ki šteje približno 45 pevk in pevcev, živečih v Gmündu, znamenitem mestecu s srednjeveškim obzidjem in meščanskimi hišami, in njegovi okolici. Na novoletnem koncertu so zapeli poleg božičnih pesmi, koroških narodnih in angleških songov tudi slovensko narodno Pa se sliš'.

S povratnim obiskom v Gmündu se bo partnerstvo med obema zboroma gotovo še bolj krepilo in pripomoglo do boljšega sporazumevanja med narodnostima na Koroškem, kajti, kakor je rekla neka pevka iz Gmünd, „tisti, ki s Slovenci sploh nimajo stikov, so najbolj proti njim, šele ko drug drugega bolje poznamo, moremo biti pravi sosedje“. Sobotni večer v Celovcu je to aktivno sosedstvo prav gotovo omogočil.

Miha Vrbinc

Plesna sezona 1994

Št. Jakob: ples prvih maturantk

Letos zaključuje svoje šolanje 14 deklet prvega letnika petletne Višje šole v St. Petru. Zato so prve maturantke vabile minuli petek na ples v šentjakobsko kulturno hišo. Uspeh je bil takšen, kakršnega si nihče ne bi upal pričakovati. Dvorane kulturne hiše so bile do zgodnjih jutranjih ur natrpano polne in vse kaže, da bo ta ples postal v Rožu osrednja prireditvev plesne sezone. Na plesu so se odlično počutili ne le gostje, ampak tudi ves učiteljski zbor. Dobro razpoloženje ravnateljke šole dr. Janka Zerzja se je izrazilo tudi v tem, da je odpeljal na plesišče tudi s. Katjo, ki se je izkazala kot odlična plesalka. Poleg nje pa sta imeli le še dve učiteljici čast plesati z ravnateljem šole. Dekleta so to dejstvo verjetno zmanjkalo kondicije, saj ni več najmlajši. Prav tako se je godilo tudi razredniku maturantk, mag. Štefanu Schellandru, od katerega so si maturantke pričakovale, da jih bo peljal po vrsti na plesišče. Schellander se

S polnočnim vložkom so dekleta pokazala, da so zelo dobre plesalke.

je na ta očitek skušal izgovarjati s tem, da si izbira soplesalke po njih sposobnostih. Da pa so to le slabi izgovori, bodo potrdili vsi, ki so bili na plesu in so videli odlični plesni vložek maturantk ob polnoči.

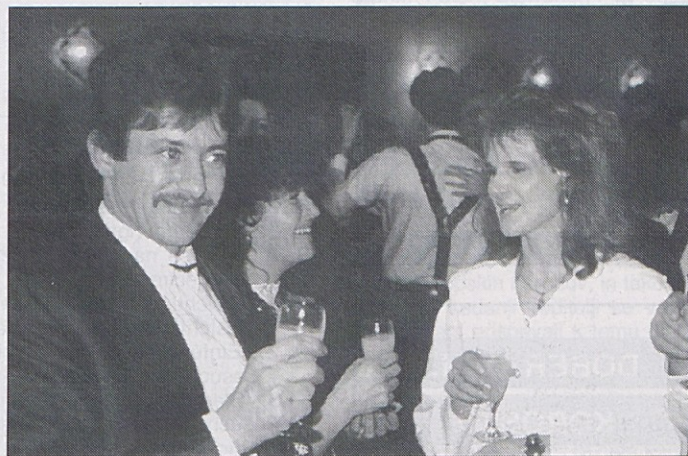
Poleg tega smo opazili, da so na ta ples prišli somišljeniki šentpeterske šole in ljubitelji lepih mladih deklet iz vseh krajev južne Koroške. Nekatere mlade fante pa niti zidovi vojaških kasarn niso mogli zadržati.

Navzoči pa so bili tudi politični funkcionarji vseh političnih barv – pa saj ni čuda, v dveh mesecih so volitve! Bilo pa je tudi mnogo tistih, ki so zvesti obiskovalci prireditvev šentpeterske šole: med njimi šentjakobski župan Greßl, domači podjetnik Mihi Antonič, predsednik Narodnega sveta dr. Matevž Grilc s soprogo, kandidatka EL za deželnozborske volitve Ingrid Zablatnik, dr. Anton Koren s soprogo, in še številni drugi.

Recycling-pijače na Podjurskem plesu

Bojazen organizatorjev, da bi zaradi slabega obiska na zadnjih plesih lahko zamrla tudi tradicija Podjurskega plesa, se je izkazala kot neutemeljena. Šoštarjeva dvorana se je kar hitro napolnila in številni obiskovalci plesa so se radi opravili na plesišče, saj je za odlično glasbo poskrbel ansambel Zasavci iz Slovenije. Razen predsednika EL Andreja Wakouniga in kandidatke EL Sonje Sturm ter podpredsednika Narodnega sveta mag. Marjana Pippa je politična prominenca pozabila na ples. Pa nič ne de - tako vsaj ni bilo toliko predvolilnega barantanja, ampak več zabave ob točilni mizi društva, pri kateri so obiskovalci dobili tudi „recycling-pijače“.

Obiskovalcem sta v pozdrav zapela MoPZ „Franc Leder Lesičjak“ in MePZ „Peca“. Še posebej navdušena pa je bila publika ob plesnem vložku domačega otroškega zbora.

Na Radišah so se zabavali številni gostje pozno v noč.

18. Radiški ples – obisk izreden

Radišani ljubijo ples, še posebej ples SPD „Radiše“. To se je tokrat še posebej videlo, saj je bil kulturni dom nabito poln. Dobremu vzdušju se je prilagodil tudi ansambel „Gašperji“, ki je izredno navduševal plesavce. Na plesu sta bila navzoča tudi predsednik EL Andrej Wakounig ter podpredsednik NSKS mag. Marjan Pipp.

„Veseli Zasavci“ na Podjurskem plesu.

Radišani (z leve): Milan Hribnik, njegova prijateljica Edith in blagajnik SPD „Radiše“ Simej Ogris.

PETEK, 21. jan.
Kulturna obzorja.

SOBOTA, 22. jan.
Od pesmi do pesmi —
od srca do srca.

NEDELJA, 23. jan.
6.30–7.00 Dobro jutro na
Koroškem — Duhovna
misel (dr. Nace
Lavrenčič).
18.10–18.30 Dogodki in
odmevi.

PONED., 24. jan.
Avstrijski agrarnopolitični
koncept in pogajanja o
članstvu v Evropski uniji.

TOREK, 25. jan.
Partnerski magazin.

SREDA, 26. jan.
Glasbena središča.
21.05–22.00 Pozdrav s
Primorja.

ČETRTEK, 27. jan.
Rož — Podjuna — Zilja.

DOBER DAN, KOROŠKA

Nedelja, 21. januarja,
ob 14.00 v TV 2

Poned., 22. januarja,
ob 16.20 v TV SLO 1

predvidoma z naslednjimi prispevki

Zavestno ustvarjanje nove kulture
sožitje — eno glavnih vodil društva
Vinzenc Rizzi.

Ženske zahtevajo ginekologinje na
bolniški list.

Spektakel v novem skakalnem centru
v Zahomcu.

Maturantski ples Zvezne gimnazije za
Slovence.

Velika nagrada Avstrije v športnih san-
kah na naravni progi v Lepeni: tudi za
prireditelja, Slovenski športni klub
Obir, velika preizkušnja.

Bogat program založbe Wieser.

Nadaljevanje literarnih srečanj v Tin-
jah: gost slovenski romanopisec
Boris Pahor.

Nova kabinska žičnica na Peco: za
tretjino več smučarjev. Bo še letos sle-
dila povezava s Slovenijo?

MATURANTI ZVEZNE GIMNAZIJE IN ZVEZNE REALNE GIMNAZIJE ZA SLOVENCE

VABIJO NA

GIMNAZIJSKI PLES

Čas: v petek, 21. januarja, ob 20. uri
Kraj: v Domu sindikatov v Celovcu
Igrala bosta ansambla

„AS“ ter Mono MP'S

Veselimo se Vašega obiska!

Begunje

V Galeriji Avsenik, Begunje, v teh
dneh predstavlja akad. slikarka
MIRNA PAVLOVEC slike **Sprehodi
po gorajtah**
Predstavljene so tudi jaslice akad. ki-
parja Viktorja Konjedica iz Kranja

Innsbruck

Gesellschaft für POLITISCHE
AUFKLÄRUNG INNSBRUCK
11. FAHRT ZUR GEDENKSTÄTTE
AUSCHWITZ-BIRKENAU

26. März 1994 — 1. April 1994

26. 3.: Vorbereitungsseminar
27. 3.: Vorbereitungsseminar
28. 3.: Abreise nach Auschwitz/
Oswiecim

29. 3.: Besichtigung von Auschwitz I
Besichtigung von Birkenau
30. 3.: Einführung in das Archiv
Besuch der Kunstausstellung
31. 3.: Stadtbesichtigung Krakau
(Besuch des jüdischen Viertels)

1. 4.: Rückkehr
Preis: 6S 4000,—

Weitere Informationen und Anmel-
dung bei:

Dr. Reinhold Gärtner
Gesellschaft für politische Auf-
klärung
Innrain 52, 6020 Innsbruck
Tel. 0512/507-3099

Fax 0512/507-3081
Anmeldeschluß: 20. Jänner 1994

Št. Primož — Globasnica

PRINCESKA IN SVINJSKI PASTIR
Čas: v soboto, 22. 1., ob 16. uri
Kraj: v kulturnem domu v Št.
Primožu

Čas: v nedeljo, 23. 1., ob 14.30
Kraj: farna dvorana v Globasnici
Nastopa: Mladinska gledališka sku-
pina Škocijan

Vogrčce

Premiera komedije:
KADAR SE ŽENSKI JEZIK NE
SUČE (Vojmil Rabadan)

Čas: v soboto, 5. febr., ob 19.30
Kraj: gostilna pri Florjanu v Vogrčah

Celovec

OTVORITEV FOTORAZSTAVE „PLA-
NINE V SLIKI“

Čas: v ponedeljek, 24. 1., ob 18. uri
Kraj: v Mohorjevi knjigarni
Razstavo si lahko ogledate do 11. 2.
med delovnim časom knjigarne.

INFORMACIJSKI VEČER

Čas: v torek, 1. febr., ob 19. uri
Kraj: v Dvojezični trgovski akademiji
v Celovcu, Trg. prof. Janežiča 1
Vabljeni so s svojimi starši vsi učenci,
učenke, ki bodo v tem šolskem letu
zaključili 8. šolsko stopnjo.

Vabi: Dvojezična trgovska akademija v
Celovcu. *Dobra izobrazba je za na-
daljnje življenje vedno važnejša!*

PODELITEV XV. TISCHLERJEVE NAGRADE Zvezi slovenskih zadrug

Čas: v ponedeljek, 24. 1., ob 19. uri
Kraj: v Tischlerjevi dvorani Slomško-
vega doma v Celovcu, 10.-Okt.-Str.
25

Krščanska kulturna zveza in Narodni svet
koroških Slovencev podeljujeta Zvezi slo-
venskih zadrug letošnjo Tischlerjevo na-
grado kot priznanje za njene uspehe v raz-
vijanju slovenskega združništva na
Koroškem in pri uveljavljanju na področjih
sodobnega gospodarstva ter za zasluge v
krepitvi gospodarske osnove slovenske
narodne skupnosti kot samostojnega
političnega subjekta na Koroškem. Spo-
red bo popestril MoPZ „Trta“ iz Žitare vasi
Vodi: Pavli Stern

Monodrama „ANDREJ SMOLE — ZNAMENITI SLOVENEK“ (avtor Matjaž Kmecl).

Gostuje Tone Goga-
la, igralec SNG „Drama“ iz Ljubljane.
Gostovanje pripravljamo v počastitev
slovenskega kulturnega praznika.

Predstave bodo v naslednjih krajih:
● v soboto, 22. januarja, ob 19.30
v gostilni Miklavž v Bilčovsu
● v nedeljo, 23. januarja, ob 19.30
v farni dvorani v Pliberku
● v četrtek, 3. februarja, ob 19.30
v farni dvorani v Št. Jakobu
● v nedeljo, 6. februarja, ob 19.30
v Kulturnem domu v Št. Primožu
Prireditelj: SPZ in krajevna kulturna
društva

Dom v Tinjah

V soboto, 22. jan., od 9. do 18. ure
SLIKANJE NA SVILO
Voditeljica: Erika Malle, Dole

v ponedeljek, 24. januarja, ob 19.30
Odprtje razstave del EMILA KOSA
— oljnathe slike

v sredo, 26. januarja, ob 19.30
BORIS PAHOR — „V labirintu“
Spremljevalec večera: Horst Ogris,
radio Celovec
Soprireditelj: ORF — slovenski
spored

v sredo, 26. jan., od 12.30 do 18. ure
Tečaj za spretne roke:
„ŠIVAMO CAROVNICO“
Voditeljica: Margarethe Opetnik, Led

od petka, 28. jan., od 18. ure do ne-
delje, 30. jan., do 13. ure
NOV ČLOVEK — NOVI SVET
Duhovne vaje za žene
Vodita: Neži Orasche, Radiše, in
žpk. Valentin Gotthardt, Galicija

v nedeljo, 30. jan., ob 14.30
Seminar: NA POTI K NOVEMU
MOŽU?

Studija: „Biti mož v Avstriji“
Referent: univ. prof. dr. Paul M. Zu-
lehner, Dunaj

od nedelje, 30. jan., ob 18. uri do so-
bote, 12. feb., ob 13. uri
SOCIALNI SEMINAR ZA ŽENE

v poned., 31. 1., od 18.30 do 20.10
Začetek jezikovnega tečaja:
ŠPANŠČINA ZA DOPUST IN PO-
TOVANJA
Voditeljica: Marisa Bach, Judendorf
pri Gospe Sveti

v četrtek, 3. februarja, ob 19.30
Predstavitev knjige Johannes Oe-
sterreicher — „RASSENHASS IST
CHRISTUSHASS“ z uvodno besedo
kardinala Franca Königa
Predstavitev: DI Franc Kattinig,
vodja Mohorjeve založbe

Nato predavanje:
OBLIKE SPOZNAVANJA
NACISTIČNEGA PREGONA NA
KOROŠKEM

Judov — Cerkve — in preganjanje
Slovencev
Referent: prof. dr. August Walz

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj:
društvo „Narodni svet koroških Slovencev“, ki ga
zastopata predsednik dr. Matevž Grilc in osrednji
tajnik Franc Wedenig, 9020 Celovec, 10.-
Oktoberstrasse 25/III.

Narodni svet zastopa politične, kulturne ter go-
spodarske pravice in interese Slovencev na
Koroškem na podlagi avstrijske ustave, pred-
vsem avstrijske državne pogodbe iz leta 1955 in
mednarodnih določil o manjšinski zaščiti. Kot
ena izmed osrednjih organizacij koroških Slo-
vencev zastopa Narodni svet na osnovi polno-
močja interese koroških Slovencev, organizacij
in posameznikov in nasproti mednarodnim orga-
nizacijam, ustanovam in oblastem.

Uredništvo: mag. Janko Kulmesch (glavni ured-
nik), Silvo Kumer (namestnik glavnega ured-
nika), Franc Sadjak (urednik), Marjan Fera (foto-
graf), Karl Sadjak (oglasni oddelek), vsi: 9020
Celovec, 10.-Oktober-Strasse 25/III.

Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja, 9020 Celovec,
Viktringer Ring 26, NAŠ TEDNIK izhaja
vsak petek. Naroča se na naslov: Naš tednik,
10.-Oktober-Strasse 25/III, 9020 Celovec; telefon
uredništva, uprave in oglašnega oddelka:
0463/512528. Telefaks: 0463/512528-22.

Letna naročnina: Avstrija 420,—; Slovenija
2300,— SIT; ostalo inozemstvo 700,— šil.;
zračna pošta letno 1000,— šil.; posamezna
številka 10,— šil.; Slovenija: 50,— SIT.

SLOVENIJA: Rojaki iz Slovenije naročajo NT na
naslov: NAŠ TEDNIK, 10.-Oktober-Strasse 25/III,
9020 Celovec; telefon: 99 43 / 463 / 51 25 28.

Celovec

Razstava: **KUNST UND PSYCHIATRIE** je odprta do 29. jan., od ponedeljka do petka od 10. do 13. in od 15. do 19. ure, v sobotah od 10. do 13. ure

Kraj: Europahaus v Celovcu, Reiterschulgasse

Prireditelj: Pro mente infirmis (Gesellschaft für psychiatrische und soziale Gesundheit)

RTV-Slovenija

Sporočamo vam, da bo posnetek predstave „**KOMEDIJA OD ZGUBLENIGA SINA**“ (A. Š. Drabosnjaka) v petek, 21. jan., ob 22.05 na RTV-Slovenija na II. sporedu.

Borovlje

KONCERT

Čas: v nedeljo, 6. febr., ob 14.30
Kraj: v Kulturnem domu pri Gingelcu na Trati

Nastopajo: Graški študentje, MoPZ SPD „Borovlje“, Sekstet Borovlje

Prireditelj: SPD „Borovlje“

Radiše

ODPRTJE RAZSTAVE SLIK domačina Tomija Pisjaka in KONCERT

dvojezičnega študentskega zbora Pedagoške akademije v Celovcu — vodi: **Edi Oraže**

Čas: v soboto, 22. januarja, ob 19.30

Kraj: v Kulturnem domu na Radišah
Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Radiše“

Obirsko

ZVENEČA ALPSKA DEŽELA

Čas: v nedeljo, 23. 1., ob 14. uri
Kraj: v gostilni **PODOBNIK** v Železni Kapli

Nastopajo: Lavantaler Duo, Ljudska glasba Kučnik (Obirsko), „Rauschese Quintett“, Ljudska glasba Novak (Obirsko), Geschwister Dohr (Hintertheibenegg)

Prireditelj: Alpiski klub „Obir“ na Obirskem

Pliberk

KOMEDIJA: „VETER V VEJAH SA-SAFRASA“ (Rede de Obaldia)

Čas: v soboto, 22. jan., ob 19.30
Kraj: v farni dvorani v Pliberku

Nastopa: Gledališka skupina KPD „Planina“ iz Sel
Prireditelj: Farna mladina v Pliberku

Brnca

10 let igralske skupine Slovenskega prosvetnega društva „BRNCA“

Komedija: „BUTALCI/SCHILDBÜRGER“

Režija: Zdravko Zupančič
Premiera: v petek, 11. 2., ob 19.30
2. predstava: v soboto, 12. 2., ob 19.30

Kraj: Kulturni dom na Brnci

Žvabek

KONCERT

Čas: v petek, 4. 2., ob 19. uri
Kraj: v farni dvorani v Žvabeku

Sodelujejo: PK „Graški študentje“ (mag. Bertelj Logar), Janez Gregorič — kitara, Bevsko-instrumentalna skupina Žvabek

Prireditelj: KPD „Drava“

KMEČKI PLES
v SOBOTO,
29. JANUARJA, ob 20.00
pri **FLORJANU** v **VOGRČAH**

Plešerka

HODIŠKI PLES

Čas: v soboto, 29. 1., ob 20. uri
Kraj: pri Svetiju v Plešerki

Zabava vas: Sekstet Šibovnik

Sodelujejo: Volkstanzgruppe Keutschach, Hodiški oktet, vodi: Thomas Sabotnik

Prireditelj: SPD „Zvezda“, Hodiše

Št. Primož

22. PLES DANICE

Čas: v soboto, 5. februarja, ob 20. uri

Kraj: v Kulturnem domu v Št. Primožu

Za ples igra: Alpe-Adria-Sekstet

Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Danica“

ZVEZNA GIMNAZIJA IN ZVEZNA REALNA GIMNAZIJA ZA SLOVENCE
Prof.-Janežič-Platz 1, 9020 Celovec

O B J A V A

Zvezna gimnazija in zvezna realna gimnazija za Slovence v Celovcu sporoča:

1. Prijavni rok za vpis v 1. razred in višje razrede ZG in ZRG za Slovence v Celovcu se prične v ponedeljek, 21. februarja 1994, in traja do ponedeljka, 28. februarja 1994. Uradne ure so dnevno od 7.30 do 16.00 ure, ob petkih do 13.00 ure. Ob prijavi za sprejem je treba predložiti ravnateljstvu spričevalo prvega semestra 4. razreda ljudske šole, rojstni list in dokaz avstrijskega državljanstva.
2. Sprejemne izpite bo treba delati prijavljenemu učencu le v izjemnih primerih. Odločilno bo letno spričevalo. Termin za sprejemne izpite: **6. in 7. julij 1994.**
3. V naslednjih mesecih bo vodstvo ljudske šole javilo gimnaziji učni uspeh učencev, ki so se prijavili za vstop v gimnazijo. Nato bo ravnateljstvo gimnazije pravočasno obvestilo starše o sprejemu učenca oz. o potrebnem sprejemnem izpitu.
4. Za vstop v višje razrede veljajo podobna pravila. Priporočljiv je v tem primeru pogovor z ravnateljem. Prestop iz glavne šole v gimnazijo je možen.

Prijave za sprejem v gimnazijo lahko opravite osebno v šolski pisarni ali pa se obrnete pisno na naslov: Zvezna gimnazija in zvezna realna gimnazija za Slovence v Celovcu, Prof.-Janežič-Platz 1, 9020 Celovec/Klagenfurt.

dv. sv. dr. Reginald Vospernik I. r. ravnatelj

Alpe-Adria Gaststätten- und Kulturprojekt im Zentrum Klagenfurt
Gostilniški in kulturni projekt Alpe-Jadran v središču Celovca

sucht
GESCHÄFTSFÜHRER/IN
(Gesellschafter/In)
mit Gaststättenkonzession

Slowenisch und Deutsch Bedingung, Italienisch erwünscht

Schriftliche Angebote an die Redaktion des „Naš tednik“, 10.-Oktober-Str. 25/III, 9020 Klagenfurt unter Chiffre: Gesellschafter

išče
POSLOVODJO/KINJO
(Družabnika/co)

s koncesijo za gostilno.

Pogoj: znanje slovenščine in nemščine, zaželeno znanje italijanščine

Pisne ponudbe pošljite na „Naš tednik“, 10.-Oktober-Str. 25/III, 9020 Celovec pod šifro: Družabnik

PISMO BRALCA

(Nadaljevanje s strani 5)

in ga zavrnili, češ da gre za Slovenskem sovražno dejanje, piclo 60-odstotno mnenje pa bi označili za večinsko preglasovanje, ki je v vprašanih manjšine skrajno nedemokratsko!

Kaj za znotraj manjšine taki argumenti ne veljajo?

Če pa funkcionarjem iz istega kroga zastaviš kako konkretno vprašanje (glej občni zbor SPD Gorjanci — Kotmara vas), ne dobiš nobenega odgovora ali pa se ti zlažejo kot teče pes. Po mojem je SPD Gorjanci kulturno, ne pa politično društvo. Že pred leti, ko sem bil še njegov odbornik, sem prosil, da bi me odbornik-kulturniki podprli glede slovenskega napisa v kotmirški cerkvi (pobelili so ga kotmirški nacisti po napadu na Jugoslavijo 1941). Dobil sem odgovor: „To pa sam napravi“, in to od odbornika in „čehmovštra“.

Zbodel me je tudi člančič v KZ, 13. 11. 1993: „Peterle ist dafür“, v katerem le-ta podpira temeljno glasovanje slovenskih funkcionarjev.

Slovenskega zunanjskega ministra gospoda Peterleja vabim v mojo bajto, da bomo z njim „nmav pohavžvali“, konkretno o kotmirških „pribandranih Patent-Slowenen“, ki so tak modri, da slišijo travo rasti. Upam, da to vabilo ni izrečeno v veter.

Kristi Lajčahar-Marinjak
Kotmara vas

„NAŠA BESEDA – NAŠA DOMOVINA“

Boris Pahor – gost v Tinjah

„Slovenskemu narodu v bistvu niso omogočili, da bi postal osebek v zboru evropskih narodov, in tako nekdanji kot sedanji voditelji so vsak s svoje strani prispevali k temu bistvenemu izdajstvu. Načrtovalci novega slovenskega sveta pa so se ušteli tudi pri izračunavanju njegovih temeljev. Saj Slovenci sploh nismo potrebovali revolucije, zadostovala bi nam korenita duhovna preobrazba, kakršno so premogli narodi na evropskem severu. Vsiliti občestvu krvav spoprijem zato, da mu potem vladlaš z dosti bolj absolutno gospodovalnostjo, kot jo je izvajala cerkvena gospoda, je zgodovinski absurd.“

Tako je svojemu dnevniku zaupal 27. avgusta leta 1979 tržaški avtor Boris Pahor, nedvomno eden najpomembnejših sodobnih slovenskih književnikov. Beležka je ohranjena v Pahorjevi knjigi „Žlahtne transverzale“. Boris Pahor bo naslednji gost literarnih večerov pod geslom „Naša beseda – naša domovina“, 26. januarja ob pol osmih zvečer v domu v Tinjah.

Boris Pahor, rojen leta 1913, je napisal vrsto imenitnih romanov (Mesto v zalivu, Vila ob jezeru, Onkraj pekla so ljudje, Zatamnitev, V labirintu). Napisal je veliko število izvrstnih novel, sodi v sam vrh slovenske esejske zadnjih desetletij. Dolga leta sodeluje na mednarodni ravni (med drugim v organizaciji A.I.D.L.C.M.) v prid enakopravnosti in zaščiti ogroženih jezikov.

KRATKE ŠPORTNE VESTI

SMUČARSKI SKOKI

Avstrijski pokal v Zahomcu – Franci Wiegele prvi

V okviru 40. obletnice ŠD Zahomec prireja to društvo nekaj izrednih tekmovalj. Tako so bili preteklo nedeljo na programu

skoki za avstrijski pokal, katerih se je udeležila cela vrsta mladih izrednih avstrijskih skakalcev.

Zahomčani so slavili kar dve zmagi, tako je bil Franci Wiegele najboljši v splošni skupini, Thomas Kuglitsch pa pri juniorjih. V skupni mladinci I je dosegel Florian Riefenthaler še 8. mesto.

ŽELEZNA KAPLA

Sankanje na Koprivni

Danes in jutri se odvija na sankiški progi v Koprivni ena najpomembnejših sankiških tekem v Avstriji v tem letu. Kot smo že v zadnji številki Našega tednika obširno poročali, se obeta organizatorjem SŠD „Obir“ vrhunsko sankiško tekmovalje na izredno zahtevni in ledeni progi na Koprivni.

Tudi naši sankiški so zanesljivo in dobro pripravljene, saj progo od vseh najbolj poznajo. Tekmovali bodo Anton Kogoj, Richard Osojnik in Pavli Ošina. Četrtega tekmovalca pa bodo določili v zadnjem trenutku.

SŠZ VABI

Na svetovno prvenstvo v Planico

Letos pričakujejo na svetovnem prvenstvu v poletih v Planici prvi polet nad 200 metrov. Odgovorni so prepričani o svetovnem rekordu. Še posebej zato organizira Slovenska športna zveza prevoz z avtobusom (podjetje Sienčnik) v nedeljo, 20. marca 1994.

Prijave in podrobnejše informacije do 20. februarja 1994 pri Slovenski športni zvezi, 10.-Oktoberstr. 25, 9020 Celovec; tel.: 0463/512528-30.

Legionar SAK Savić: „Še nisem prestar!“

SAK še vedno išče dodatnega legionarja. Če ga bo pridobil, potem bo Rade Savić le tretje koló v krogu legionarjev. Sam pa je še poln volje.

SAK je pridobil že tri nove napadalce (Pihorner, Urschitz in Petschenig), kljub temu si želi trener dr. Ramšak še dodatno okrepitev. Odgovorni SAK se vsak dan zanimajo še za to „dodatno okrepitev“, po vsej verjetnosti bo prišel dodaten legionar iz Slovenije. V tem primeru bi bil legionar Rade Savić le še tretje kolo, za kar pa se še dolgo ne čuti zrelega. Savić: „Če SAK najde boljšega, naj ga ima. Toda nov legionar je vedno veliko vprašanje, kajti dolgo traja, preden se uveljavi v ekipi!“

Rade Savić se sam vidi še v dobrem telesnem stanju, saj je v zimskem odmoru mnogo igral in treniral. Tudi volja in ljubezen do nogometa sta slej ko prej velika, tako da z zaupanjem gleda v vigradni del prvenstva. Vprašanje je le, če bo sploh igral.

Trenutno se SAK pogaja z dvema nogometašema iz Slovenije, tako da je kar precej verjetno, da bo prišel novi legionar.

Prejšnji četrtek pa je že podpisal Velikovčan Petschenig.

Ali bosta letos skupaj igrala za SAK? Vprašanje, ki se bo gotovo rešilo v naslednjih dveh tednih – novi napadelec SAK Petschenig (levo) ter dolgoletni legionar in libero SAK Rade Savić. slika NT/Fera(arhiv)

Dob – dober nastop, kljub temu poraz 1:3

Boj za 2. mesto so Dobljani tokrat sicer izgubili, toda v primerjavi s tekmami v osnovnem krogu je bilo jasno vidno izboljšanje. Predvsem v bloku in pri serviranju.

Martin Micheu

Dunajska ekipa Kagran sodi nedvomno med najboljše v avstrijski odbojarski ligi. Kljub temu so Dobljani pred tekmo tiho upali na senzacijo, kajti dobro so se pripravljali na to prvo tekmo po osnovnem krogu. Trener Golob je bil z ekipo sicer zadovoljen, kajti videl je nekaj izboljšav svojih igralcev. Tako je bil blok njegovih igralcev tokrat res zadovoljiv, tudi servis, žal pa je moč ekipe (sprejemanje servisa) bila tokrat slabost. Predvsem Martin Micheu, ki je izvrsten sprejemalec, je tokrat nekoliko razočaral. Trener Golob ve tudi, zakaj, kajti Micheu je bil skorajda cel teden službeno zadržan in zato ni mogel redno trenirati. Golob: „To se na tekmi, še posebej proti močnim nasprotnikom, takoj opazi!“

V čem vidi trener Golob razlog, da je ekipa podlegla Kagranu? Golob: „V prvem nizu smo igrali zadržano, imeli smo preveč spo-

štovanja pred nasprotnikom, poleg tega smo storili ogromno nepotrebnih osebnih napak. Kljub temu smo podlegli niz le tesno. V drugem nizu se je ekipa stopnjevala, kar je zadostovalo za zmago niza. Tretji in četrti niz pa je bil zopet slab, manjkala je zbranost, poleg tega se je ekipa predčasno vdala!“

Naslednji krog je na sporedu že v soboto, na tujem proti Linzu. Prav ta nasprotnik je v prvem krogu presenetil, saj je na tujem premagal Gleisdorf. Trener Branko Golob: „S podobno igro, le da smo do konca zbrani, bi v Linzu moralo zadostovati za zmago!“

ZVEZNA ODBOJKARSKA LIGA PRVENSTVENI KROG

1. SVS Transver	2	2	0	6:2	18
2. Wat Kagran	2	1	1	5:3	13
3. Dob	1	0	1	1:3	9
4. Enns	1	0	1	0:3	8
5. Linz	1	1	0	3:2	7
6. Gleisdorf	1	0	1	2:3	6

Smučarji ŠD Št. Janž uspešni na vseh smučiščih

D. Užnik dosega vrhunske rezultate

Naš najboljši smučar, Šentjanžan Daniel Užnik, je že drugič osvojil 1. mesto na pomembnem kvalifikacijskem tekmovanju za kader naraščaja ÖSV.

FIS-slalom v Kirchbergu
FIS-slalom v Kirchbergu na Tirolskem, ki se tradicionalno izvede dva dni pred velikim tekmovanjem za svetovni pokal v Kitzbühclu, vedno privabi tudi številne izredne smučarje, za katere ima to tekmovanje pomen generalke za veliki nedeljski slalom za svetovni pokal. Proga je bila izredno zahtevna, poleg tega je deževalo, tako da je bilo število izpadov kar precej visoko. Šentjanžan Daniel Užnik, ki je bil poleg Teppana edini Korošček na tem pomembnem tekmovanju, je tokrat širši javnosti pokazal, kaj vse zmore. V svojem letniku je bil jasno najboljši, v skupnem seštevku pa je zasedel odlično 21. mesto. Zmagovalec FIS-slaloma je bil Avstrijec D. Thöni, pred Sykorom, ki je na poznejšem tekmovanju za svetovni pokal v Kitzbühclu zasedel tudi 2. mesto. Ker je bila odlična zasedba, je bil dober Užnikov nastop nagrajen z dodatnimi 8 FIS-točkami.

Daniel Užnik na poti k 1. mestu (v svojem letniku) v FIS-superveleslalomu v Matreiu.

Kvalifikacijsko tekmovanje v Matreiu za kader naraščaja ÖSV

Proga v Matreiu sodi med najzahtevnejše v celotni sezoni, predvsem superveleslalom je bil nekaterim tekačem le prezahteven, tako da so že pred tekmovanjem odpovedali nastop.

Prvi dan, v veleslalomu, je Užnik zasedel 5. mesto v svojem letniku, s katerim pa ni bil popolnoma zadovoljen: Pliberčan Rainer Schönfelder je veleslalomsko progo nekoliko bolje izvozil, zasedel je 3. mesto.

Dan navrh v superveleslalomu pa je Užnik osvojil najboljši rezultat te sezone. V svojem letniku je bil jasno najboljši, ker pa je bila zasedba izredna (zmagovalec Šved Tobias Helman) ter zaostanek Užnika za najboljšimi starejšimi tekači razmeroma majhen (skromne 3 sekunde) si je izredno popravil FIS-točke.

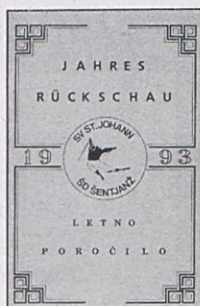
Ker imajo kvalifikacijska tekmovanja pomen pri sestavi kadra naraščaja, so dobre uvrstitve prav na teh tekmovanjih za mlade smučarje bistvenega pomena. Užnik je v tej sezoni zabeležil že dve prvi mesti ter četrto in peto, tako da je v svojem letniku trenutno številka 1 v Avstriji.

Tekmovanje za „Fischer Landescup“

V Bad Kleinkirchheimu je Šentjanžanka Tatjana Zablatnik v slalomu v mladinski skupini I zasedla odlično 3. mesto. Tatjanino 3. mesto je gotovo eden najlepših uspehov v tej sezoni, kar se je izrazilo tudi v točkah.

Tekmovanje za „Raiffeisen Schüler- und Jugendcup“

Veleslalomsko tekmovanje na Dobraču sicer ni privabilo izrednih tekmovalcev, kljub temu so visoke uvrstitve Šentjanžank deloma presenetljive. V mladinski skupini je zasedla 2. mesto Birgit Filipič, 3. mesto pa Tatjana Zablatnik. V mladinski skupini II pa je bila druga Silvana Oražec.

Te dni je izšlo letno poročilo '93 Športnega društva Št. Janž, kjer so med drugim zabeleženi vsi športni uspehi društva v preteklem letu 1993.

KRATEK POGOVOR

Erich Užnik
Trenar ŠD Št. Janž

Kakor zadnji rezultati kažejo, je Daniel Užnik neposredno na poti v kader naraščaja ÖSV!

Direktno ne! Sezona je še dolga in na programu je še okoli 30 tekmovanj. V tem času se lahko mnogo zgodi, če pomislim na poškodbe, bolezni in tudi slabo formo. Rekel bi, da smo na pravi poti. Če bi bilo sedaj konec sezone, pa bi bil Daniel gotovo v kadru.

Koliko časa vložite kot oče in trener v smučarsko delo?

Največji del je gotovo vožnja. Mnogo časa porabim tudi za pripravo smučič, včasih je za Daniela potrebno pripraviti celo okoli 10 parov smučič, če ima več tekmovanj zaporedoma. Da ne pozabim na treninge...

Daniel ima na teden mnogo tekem, tako da je pogostokrat primoran izpustiti pouk!

Letos je zamudil že toliko ur, kot lani celo leto. To dejstvo je gotovo težavno, toda drugače ne gre. Ima pa priložnost, da zamujene izpite napravi pozneje, tako da mu ni treba nujno ponavljati. Zaenkrat pa še ni ponavljal šolskega letnika.

Kako pa je z drugimi perspektivnimi smučarji v vašem društvu?

Perspektivnih smučarjev imamo dovolj, primanjkuje pa nam pomagačev. Predvsem, ko doma primanjkuje snega in moramo v tuje kraje.

Hvala za pogovor!

Z Erichom Užnikom se je pogovarjal Franc Sadjak.

ROŽANSKI POKAL

Prvo in dve drugi mesti Selanov

Preteklo nedeljo je bila v Podnu druga tekma za Rožanski pokal. Tokrat je bil na programu slalom, ki pa je bil zelo zahteven, saj je bila proga precej ledena. Temu primerno je bilo tudi mnogo izpadov (nad 50%).

Najhitrejša dneva pa je bila Carina Laubegger (DSG Borovlje). Niti fantje niso izpeljali progo tako hitro kot mlada Borovlejščanka, čeprav je ona tekmovala v starostni skupini otrok I. To potrjuje izreden talent mmlade Carine Laubegger.

Rezultati selskih smučarjev:

Otroci I - dekleta: 2. Sarah Dovjak

Otroci I - fantje: 1. Armin Oražec

Otroci II - fantje: 2. Friedrich Mak

Šolarji I: 3. Florijan Mak

V nedeljo pa se bodo nekateri perspektivni smučarji iz Sel udeležili Tyrolia-Kindercupa. To tekmovanje je izredno pomembno, saj so rezultati pomembni za vstop v otroški kader.

Srečanje lovcev v Tinjah

Gibanje „SOS-Mitmensch“ - svetlobna točka tudi v Celovcu

Franc Ladinig iz Št. Lipša je imel tokrat najmirnejšo roko

So lepe tradicije, ki bi jih bilo škoda prekiniti ali celo ukiniti. Tako je tudi s srečanjem lovcev v Tinjah, ki privabi s svojim pestrim programom dosedanje in tudi vedno nove udeležence. Tradicionalna je tudi maša za rajne, kjer udeleženci utrjujejo zvesto prijateljstvo z njimi. Letošnjega srečanja lovcev se je udeležil tudi predsednik koroške lovske zveze dipl. inž. Günther Senitz, s katerim so udeleženci obravnavali aktualna vprašanja ter dobivali odgovore iz prvih rok.

Če se srečajo „jogri“ v Tinjah, tudi streljanje ne sme manjkati. Le-to pa je ustvarilo svojevrstno napetost, dokler se niso izkazali najboljši. Prvo na gradjo je prejel Karl Ladinig iz Št. Lipša, drugo Foltej Božič iz Večne vasi, tretjo pa France Hirm iz Žvabeka.

Na sliki so poleg zmagovalcev še predsednik lovske zveze dipl. inž. Günther Senitz in vodja streljanja prof. France Božič.

Mag. Filip Warasch, Djekše

Po navadi nisem izpustil nobenega plesa. Vendar tako kot lani tudi letos še nisem bil na nobenem plesu in tudi nimam namena iti na kak ples. Vzrok je zelo enostaven - kurje oči so namreč prerasle čevlje mojih potencialnih soplesalk, in to je bistven problem. Tako je pač življenje, trpijo ženske, mi pa z njimi.

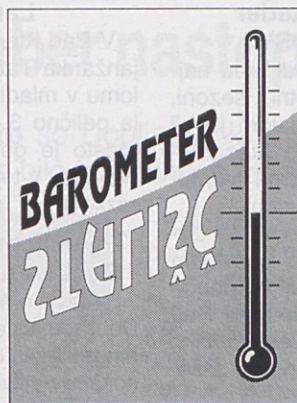
Marjana Grilc, Celovec

Ni plesa, na katerega ne bi šla rada, in tudi skoraj ni plesa, ki bi ga z možem izpustila. Na Gimnazij-skem plesu me moti, da je dvorana vedno natrpano polna in zato predlagam, da gimnazija skupaj s trgovsko akademijo najame večjo dvorano v koncertni hiši. Tak ples bi lahko bil dobro nadomestilo za Slovenski ples.

Sep Loibneger, Hodiše

Na manjše plesere hodim zato, ker s tem podpiram krajevne organizacije. Da bi obiskoval večje ples, za to nimam ambicij. Letos pa bom šel s 15-letno hčerko na Gimnazijski ples, ker je to njena želja. Svoj čas sem redno hodil na Slovenski ples, vendar je ta v zadnjih letih zgubil atraktivnost in zato raje ostanem doma.

So plesi danes še privlačni?

Pripravila H. Stingler

Marija Woschitz, Radiše

Postalni smo že nekoliko udobni. Večkrat se raje odločimo za to, da si naredimo doma prijeten večer, kot da bi šli na kak ples. Če pa grem na ples, se po navadi dobro zabavam, rada plešem in ostanem do jutranjih ur. Z možem greva vsako leto na Radiški ples in na Gimnazijski ples, vsakih pet let pa tudi na Slovenski ples.

Lojze Opetnik, Konovec

Trenutno ne hodim na ples, ker sem poškodovan, sicer pa rad obiskujem ples, najraje pri Šoštarju in pri Florjanu. To pa zato, ker se v tamkajšnji družbi dobro počutim. Gimnazijski ples pogosto obiskujem, Slovenskega pa skorajda sploh ne več, ker včasih niti ne vem, kdaj je, in na tem plesu tudi ni pravega vzdušja.

Rina Kropiunik, Bilčovs

Plesi so dobra priložnost, da se v sproščenem vzdušju lahko pomeniš z ljudmi, ki jih sicer med letom morda le redkokrat srečaš. Z možem sva vsako leto šla vsaj na dva plesa - in sicer na Slovenski ples in na Gimnazijski ples. Gimnazijski ples mi je bil vedno bolj simpatičen, ker tam mladina sooblikuje sporec in tudi vzdušje je prijetnejše.